

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในเรื่อง บทบาทการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางประชากร ลักษณะเฉพาะตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ของชายร่วมเพศที่แปลงเพศกับชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยถึงการเป็นรักร่วมเพศ เพื่อวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มและหาข้อสรุปที่จะเป็นแนวทางในการเลี้ยงดูบุตร ได้อย่างถูกวิธี

วิธีการศึกษาได้ใช้แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มชายรักร่วมเพศ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยถึงการเป็นร่วมร่วมเพศต่อบุคคลทั่วไป แต่จะเปิดเผยกับคนในครอบครัวหรือเพื่อนสนิทเท่านั้น จำนวน 15 คน

โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนตุลาคม 2538 ถึงเดือนมกราคม 2539

สรุปและอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นชายรักร่วมเพศที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่แตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ต่างกัันมีหลายประการ ดังนั้นในการสรุปและอภิปรายผลจึงจะได้นำเสนอข้อมูล บััจจยัโดยรวมของทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ

1. ปัจจัยพื้นฐานทางประชากร

- ภูมิลำเนากระจายไปทั่วทุกภาค พบมากที่สุด ในกรุงเทพมหานคร
- อายุ อยู่ในช่วง 22 ปี ถึง 41 ปี อายุเฉลี่ย 30 ปี
- การศึกษาสูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 9 คน ซึ่งส่งผลทำให้มีรายได้ที่สูงและมีการหาข้อมูลข่าวสารที่ดี ทำให้มีโอกาสในการเลือกทางเดินชีวิต หรือการตัดสินใจแปลงเพศได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษา
- รูปแบบสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาจะคบหากับเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนที่มีลักษณะรักร่วมเพศเหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนจะคบกับเพื่อนที่มีลักษณะรักร่วมเพศเท่านั้น
- อาชีพ แบ่งเป็นอาชีพก่อนการแปลงเพศ ส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพอิสระที่ไม่มีการจำกัดเพศในการประกอบอาชีพ ส่วนอาชีพหลังผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอิสระที่เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับผู้หญิง

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก

- กระจายไปทั่วทุกภาค พบมากที่สุด ในกรุงเทพมหานคร
- อยู่ในช่วง 21 ปี ถึง 33 ปี อายุเฉลี่ย 27 ปี
- สูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 14 คน ซึ่งส่งผลให้สามารถทำงานในตำแหน่งหน้าที่ ที่ดี มีความก้าวหน้าในอาชีพ
- กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน สามารถคบหากับเพื่อนได้ทั้งหญิงและชาย แต่จะมีเพื่อนสนิทที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกเหมือนกัน
- มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพค่อนข้างสูง สามารถเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดีทุกเพศ มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูง

- รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ดีจะ
ตัดสินใจในการแปลงเพศได้ค่อนข้างเร็ว
กว่าพวกที่มีรายได้น้อย และพบว่าหลัง
แปลงเพศแล้วกลุ่มตัวอย่างมักจะมี
รายได้สูงขึ้นกว่าเดิม
- ความสัมพันธ์ในการใช้ชีวิตคู่ พบว่า กลุ่ม
ตัวอย่างมีการใช้ชีวิตคู่และระยะเวลาใน
การอยู่ร่วมกันกับคู่ครองแตกต่างจาก
ความสัมพันธ์ในชายหญิงทั่วไป สาเหตุมา
จากการขาดการผูกพัน ทั้งทางสรีระที่
ไม่ใช่ผู้หญิงจริง ๆ และทางกฎหมายที่ยัง
ไม่มีการยอมรับในการครองคู่ของคนรัก
ร่วมเพศ ตลอดจนค่านิยมในการเปลี่ยนคู่
ครองบ่อย ๆ ว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย
- การอยู่อาศัย ส่วนใหญ่ไม่อยู่กับบิดามารดา
มักจะอยู่โดยลำพังหรืออยู่กับคู่ครอง เพื่อน
- พื้นฐานครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัว
เดี่ยว บิดามารดาอยู่ร่วมกันเป็นจำนวน
ครึ่งหนึ่ง อายุของบิดาอยู่ช่วงระหว่าง
48-85 ปี อายุมารดาอยู่ช่วงระหว่าง
46-70 ปี อาชีพของบิดามารดามีความ
หลากหลาย การศึกษาของบิดาตั้งแต่
ปริญญาตรีขึ้นไปมี 3 คน การศึกษาของ
มารดาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมี 2 คน
- กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ที่ต่ำกว่าหรือดีกว่า
ชายปกติทั่วไป
- กลุ่มตัวอย่างจำนวนเกินครึ่งไม่เคยใช้ชีวิตคู่
ส่วนที่เหลือจะผ่านการมีคู่ครองหลายครั้ง
และส่วนใหญ่จะไม่มี ความมั่นใจในคู่ครอง
- ส่วนใหญ่ยังอยู่ร่วมกับบิดา มารดา
- ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว บิดามารดา
อยู่ร่วมกันจำนวนเกินครึ่ง อายุบิดาอยู่
ช่วงระหว่าง 48-78 ปี อายุมารดาอยู่
ช่วงระหว่าง 41-75 ปี อาชีพบิดามารดา
มีความหลากหลาย การศึกษาของบิดา
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมี 4 คน การศึกษา
ของมารดาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมี 2 คน

2. ข้อมูลเฉพาะตัว

2.1 ลักษณะทางจิตใจ

- เริ่มชอบเพศเดียวกัน เมื่ออายุเฉลี่ย 6-7 ปี
- เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออยู่ในช่วงอายุ 9-22 ปี
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง
- ชอบผู้ชายที่ไม่เป็นชายรักร่วมเพศ
- ความคิดเกี่ยวกับการแปลงเพศ กลุ่มตัวอย่างเริ่มคิดแปลงเพศเมื่ออยู่ในช่วงอายุ ที่เป็นผู้หญิงคืออายุ 18-31 ปี
- แหล่งข้อมูลในการแปลงเพศ ส่วนใหญ่จะได้ข้อมูลจากเพื่อนหรือรุ่นพี่
- ผลที่ได้รับจากการแปลงเพศ แบ่งเป็น
 1. กลุ่มที่ได้รับผลดี มีจำนวน 6 คน
 2. กลุ่มที่ได้รับผลดีและเสียมีจำนวน 6 คน
 3. กลุ่มที่ได้รับผลเสียมีจำนวน 3 คน
- ความตระหนักในเพศปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักในเพศของตนไปทางเพศหญิงค่อนข้างสูง
- ความปรารถนาเกี่ยวกับเพศในอนาคต กลุ่มตัวอย่างทุกคนต้องการที่จะเกิดเป็นเพศชายหญิงปกติ
- เมื่ออายุเฉลี่ย 11-12 ปี
- เมื่ออยู่ในช่วงอายุ 12-20 ปี
- เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจำนวน 7 คน ไม่เคยมี จำนวน 8 คน
- ชอบทั้งชายรักร่วมเพศและชายที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ
- กลุ่มตัวอย่างเคยคิดที่จะแปลงเพศมีจำนวน 4 คน แต่ก็ล้มเลิกความคิดเพราะเห็นว่าไม่เหมาะสมกับพวกเขา
- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักในเพศของตนไปทางเพศชายมากกว่าเพศหญิง
- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการที่จะเกิดเป็นเพศชายหญิงปกติ

2.2 ลักษณะของสรีระในอดีตจนถึง

ปัจจุบัน

-ลักษณะสรีระในอดีตของกลุ่มตัวอย่าง จะเหมือนเด็กผู้ชายที่ไม่ออกกำลังกาย คือ ผอมบาง แต่เมื่อเริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิง สรีระก็เริ่มเปลี่ยนแปลงมีลักษณะคล้ายผู้หญิงมากขึ้น

-มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงของ สรีระคือ เพื่อนหรือรุ่นพี่เป็นคนแนะนำ การใช้ฮอร์โมนเพศหญิง

-กลุ่มตัวอย่างจะมีสรีระเหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป

-กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เคยได้รับคำแนะนำ และได้ทดลองใช้ฮอร์โมนเพศหญิง

2.3 พฤติกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง

ทุกคนเริ่มต้นการมีเพศสัมพันธ์โดยเป็น ฝ่ายรับ(Passive) และยังคงเป็นฝ่ายรับมา โดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

-กลุ่มตัวอย่าง เริ่มต้นการมีเพศสัมพันธ์แบ่งเป็น ฝ่ายรับ(Passive) และ (Active) แต่ ปัจจุบันพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็น ได้ทั้งฝ่ายรับและฝ่ายรุก

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว แบ่งเป็น

3.1 ความสัมพันธ์กับมารดา

-มารดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในครอบครัว เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง

-มารดาชอบแสดงการเป็นเจ้าของบุตร ปกป้องคุ้มครองมากเกินไปมีจำนวน 3 คน

-มารดาใกล้ชิดบุตรมาก บุตรจะปรึกษามารดาแทบทุกเรื่องมีจำนวน 14 คน

-มารดาพยายามกีดกันบุตรชายในการ เข้ากับสังคมเพื่อนฝูงมีจำนวน 6 คน

-มารดาเป็นผู้ใช้อำนาจในการลงโทษ อย่างรุนแรงต่อกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 3 คน

-มารดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในครอบครัว เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง

-มารดาชอบแสดงการเป็นเจ้าของบุตร ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป มีจำนวน 2 คน

-มารดาใกล้ชิดบุตรมาก บุตรจะปรึกษามารดา แทบทุกเรื่อง มีจำนวน 13 คน

-มารดาพยายามกีดกันบุตรชายในการ เข้ากับ สังคม เพื่อนฝูง มีจำนวน 2 คน

-มารดาเป็นผู้ใช้อำนาจในการลงโทษอย่าง รุนแรงต่อกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 1 คน

3.2 ความสัมพันธ์กับบิดา

- บิดา ไม่ได้ให้ความใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรชายอย่างเพียงพอ มีจำนวน 14 คน
- บิดามีอำนาจรองจากมารดาหรือเป็นผู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพในการปกครองครอบครัว มีจำนวน 12 คน
- บิดารักและเอาใจใส่บุตรชายมากเกินไป ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นไม่ชัดเจนนัก
- บิดามีลักษณะคู่แข่งกับบุตร ในการศึกษา ครั้งนี้ไม่สามารถวัดได้
- บิดาต้องการบุตรหญิง และจะรักบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย มีจำนวน 5 คน
- บุตรชายมีความรู้สึกกลัวหรือไม่ชอบบิดามีจำนวน 6 คน
- บุตรชายรักบิดาน้อยกว่ารักมารดา มีจำนวน 10 คน
- บิดา ไม่ได้ให้ความใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรชายอย่างเพียงพอมีจำนวน 13 คน
- บิดามีอำนาจรองจากมารดาหรือเป็นผู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพในการปกครองครอบครัว มีจำนวน 13 คน
- บิดารักและเอาใจใส่บุตรชายมากเกินไป ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นไม่ชัดเจนนัก
- บิดามีลักษณะคู่แข่งกับบุตรชาย ในการศึกษา ครั้งนี้ไม่สามารถวัดได้จากการสัมภาษณ์ เพียงอย่างเดียว
- บิดาต้องการบุตรหญิงและรักบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย มีจำนวน 7 คน
- บุตรชายมีความรู้สึกกลัวหรือไม่ชอบบิดามีจำนวน 4 คน
- บุตรชายรักบิดาน้อยกว่ารักมารดา มีจำนวน 9 คน

3.3 ความสัมพันธ์กับพี่น้อง

- กลุ่มตัวอย่างจะแข่งขันต่อสู้พี่น้องด้านใดด้านหนึ่ง ไม่ได้อยู่เป็นประจำ มีจำนวน 6 คน
- พี่น้องของกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวร้าว ชอบแสดงอำนาจเหนือกว่ากลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 3 คน
- พี่น้องเป็นผู้ช่วยทั้งหมด มีจำนวน 5 คน
- กลุ่มตัวอย่างจะแข่งขันต่อสู้พี่น้องด้านใดด้านหนึ่ง ไม่ได้อยู่เป็นประจำ มีจำนวน 8 คน
- พี่น้องของกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวร้าว ชอบแสดงอำนาจเหนือกว่ากลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 3 คน
- พี่น้องเป็นผู้ช่วยทั้งหมด มีจำนวน 2 คน

- พี่น้องเป็นผู้หญิงทั้งหมด มีจำนวน 4 คน
- พี่น้องเป็นผู้หญิงทั้งหมด มีจำนวน 4 คน
- มีพี่น้องเป็นร้กั่วมเพศ มีจำนวน 5 คน
- มีพี่น้องเป็นร้กั่วมเพศ มีจำนวน 4 คน

4. การสื่อสารในครอบครัวของกลุ่ม

ตัวอย่าง แบ่งเป็น

- | | |
|---|---|
| 4.1 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปิดมีจำนวน 4 คน | 4.1 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปิดมีจำนวน 1 คน |
| 4.2 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบเปิดมีจำนวน 1 คน | 4.2 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบเปิดมีจำนวน 2 คน |
| 4.3 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปล่อยมี 9 คน | 4.3 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปล่อยมี 3 คน |
| 4.4 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปิดผสมกับแบบเปิดมีจำนวน 1 คน | 4.4 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบปิดผสมกับแบบเปิดมีจำนวน 4 คน |
| 4.5 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบเปิดผสมกับแบบปล่อยมีจำนวน 0 คน | 4.5 กลุ่มที่มีการสื่อสารในครอบครัว
แบบเปิดผสมกับแบบปล่อยมีจำนวน 5 คน |

-การสื่อสารกับครอบครัวในช่วงตัดสินใจ

แปลงเพศ แบ่งเป็น

1. กลุ่มที่ทำการสื่อสารพูดคุยกับ
ครอบครัวก่อนตัดสินใจแปลงเพศ มี
จำนวน 7 คน
2. กลุ่มที่ทำการสื่อสารพูดคุยกับ
ครอบครัวหลังตัดสินใจแปลงเพศมีจำนวน
12 คน

จากตารางที่ได้แสดงให้เห็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม สามารถนำมา
สรุปและอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนี้

1.1 ภูมิลาเนา กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีภูมิลำเนากระจายไปในทุกภาคของประเทศไทย แต่ที่พบมากที่สุดได้แก่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดของประเทศ และเป็นจังหวัดที่มีปัจจัยที่ทำให้ครอบครัวเกิดปัญหาได้ง่าย เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้คนจะต้องใช้เวลาในการทำงาน ในการเดินทางจากบ้านไปที่ทำงาน มากกว่าการได้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว จึงทำให้เด็กที่เติบโตในกรุงเทพมหานคร มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้สูงกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานคร ยังเป็นศูนย์รวมของแหล่งนัดพบ แหล่งบันเทิงของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สามารถจะมารวมตัวประกอบกิจกรรมร่วมกันได้อย่างเปิดเผยไปสถานที่เฉพาะสำหรับกลุ่มชายรักร่วมเพศ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีผู้ใดรังเกียจเพราะในสถานที่เหล่านั้นจะเป็นที่รู้จักกันในหมู่ชายรักร่วมเพศเท่านั้น จึงทำให้ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะเข้ามาทำงานและพักอาศัยในกรุงเทพมหานครมากกว่าต่างจังหวัด

1.2 ปัจจัยทางด้านอายุ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้ว ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ที่มีการเจริญเติบโตของร่างกายเต็มที่แล้ว นายแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดแปลงเพศจึงจะทำการผ่าตัดแปลงเพศให้และที่สำคัญในวัยนี้กลุ่มตัวอย่างจะมีความพร้อมในการเตรียมร่างกายให้มีความใกล้เคียงกับผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ และยังมีความพร้อมในเรื่องค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศอีกด้วย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศพบว่า ในช่วงอายุในวัยเริ่มทำงานคือเริ่มตั้งแต่อายุ 21 ปี กลุ่มตัวอย่างจะต้องเริ่มทำงานในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งจำเป็นจะต้องปิดบังการเป็นรักร่วมเพศของตน กลุ่มตัวอย่างบางคนในวัยก่อนหน้านี้อาจจะไม่ปิดบังการเป็นรักร่วมเพศของตน แต่เมื่อเข้าสู่วัยทำงานเพื่อความก้าวหน้าของการทำงาน กลุ่มตัวอย่างจำเป็นที่จะต้องปิดบังการเป็นรักร่วมเพศของตนไว้มิให้บุคคลทั่วไปรู้ พวกเขาจะมีพฤติกรรมเหมือนผู้ชายปกติทั่วไปในขณะที่ทำงานหรือขณะอยู่ต่อ

หน้าคนทั่วไป แต่เมื่ออยู่กับครอบครัวหรือเพื่อนฝูงที่สนิทจึงจะเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศ ของพวกเขาได้ เพื่อให้การทำงานประสพกับความก้าวหน้า สามารถขึ้นไปสู่จุดที่จะ ประสพความสำเร็จในชีวิตได้

1.3 ปัจจัยทางด้านระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้วมีระดับ การศึกษาที่สูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 9 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาที่สูง จะส่งผลในเรื่องการทำงานที่จะสามารถสร้างรายได้ที่ดีให้กับกลุ่มตัวอย่าง ถึงแม้ว่ากลุ่ม ตัวอย่างที่จบในระดับสูงนั้น ส่วนใหญ่ไม่สามารถนำความรู้ที่ศึกษามาจนสำเร็จปริญญามาเป็น ประโยชน์ต่องานของพวกเขาได้ โดยมากมักจะประกอบอาชีพที่ไม่ตรงกับที่เรียนมาเลย ตัวอย่างเช่น บ็อบบี้ซึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่ต้องมาประกอบอาชีพช่างแต่งหน้า ตี๋มก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง แต่ปัจจุบันมี อาชีพขายบริการทางเพศ เงินเงินจบปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกคณิตศาสตร์ ก็ ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาเพื่อประกอบอาชีพเลย เพราะปัจจุบันเงินเงินเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง แต่ถึงอย่างไรการที่กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาที่สูงที่สามารถที่จะนำความรู้ที่ได้ เรียนมานั้น มาปรับเพื่อให้เกิดประโยชน์ในอาชีพของพวกเขาและยังเป็นประโยชน์ในการที่ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง เพื่อที่จะได้ข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อ การแปลงเพศ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจได้อีกทางหนึ่ง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยนั้นพบว่ามี ระดับการศึกษาที่สูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรี มีจำนวนถึง 14 คน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วทุกคนได้ ใช้วิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาให้นำมาประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง และความก้าวหน้าได้ดีกว่า กลุ่มชายแปลงเพศมาก เพราะพวกเขาไม่แสดงออกให้คนทั่วไปทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศ ทำให้คนทั่วไปยอมรับในผลงานของพวกเขาซึ่งถือเป็นข้อดีของการปกปิดการเป็นรักร่วมเพศ ของพวกเขา

1.4 ปัจจัยทางด้านรูปแบบของสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาในวัยก่อน เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้น ในกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศนั้นส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียน แบบสหศึกษาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะมีกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะชายรักร่วมเพศที่แสดงออกอย่างเปิดเผย

และเพื่อนผู้หญิงที่จะรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมในลักษณะของผู้หญิงร่วมกันอย่างเปิดเผย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนก็จะรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเหมือน ๆ กัน และจะทำกิจกรรมที่เลียนแบบหญิงร่วมกัน โดยที่การคบหาเพื่อนผู้ชายเป็นไปในลักษณะห่างเหิน คบหากันเพียงผิวเผิน ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ในวัยเด็กจนถึงวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างมีการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยตลอดจนเกิดความเคยชินที่จะแสดงพฤติกรรมแบบนี้ โดยที่ไม่รู้สึกเขินอายเมื่อได้แสดงพฤติกรรมแบบผู้หญิงต่อบุคคลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศที่ทำการศึกษานั้นทุกคนจะไม่สามารถสวมบทบาทของผู้ชายปกติได้อย่างแนบเนียนเลย จะสามารถมองออกได้โดยทันทีว่าพวกเขาเป็นรักร่วมเพศ ทั้งทางท่าทาง สรีระ และใบหน้า ซึ่งจะมีการตกแต่งอาทิ การกันผิวเขียนขอบตา จึงสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศจะไม่สามารถสวมบทบาทของผู้ชายปกติได้อย่างสมบทบาทเลย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น จากผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนชายล้วน ซึ่งพวกเขาสามารถคบหากับเพื่อนที่เป็นผู้ชายปกติ และมีกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกเหมือนกัน รวมตัวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งในกลุ่มจะมีกิจกรรมที่ปกติเหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนแบบสหศึกษาก็สามารถคบหาเพื่อนทั้งชายและหญิงได้อย่างปกติ ทำให้พวกเขาเรียนรู้และสวมบทบาทของผู้ชายปกติได้ดีเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็สามารถร่วมงานกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ได้เป็นอย่างดี

1.5 ปัจจัยทางด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายแปลงเพศนั้น มีอาชีพที่ทำก่อนการแปลงเพศนั้นมักจะเป็นอาชีพที่ขาดความมั่นคงในชีวิตการทำงาน จะมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่มีอาชีพที่มีความมั่นคง แต่การทำงานในสถานที่ทำงานแบบนี้ สร้างความอึดอัดแก่กลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะต้องถูกบีบคั้นจากหัวหน้างานในเรื่องการทำงานและการแสดงออกทั้งทาง ท่าทาง และการแต่งกายจะต้องอยู่ในขอบเขตของความเป็นผู้ชายไม่สามารถจะแสดงพฤติกรรมหรือแต่งกายแบบผู้หญิงได้เลย และเมื่อได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว สังคมของการทำงานก็ยัง ไม่ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของเขาเหล่านั้นได้อย่างที่กลุ่มตัวอย่างต้องการและคิดหวัง ซึ่งสร้างความอึดอัดใจ น้อยใจให้แก่กลุ่มตัวอย่างเป็น

อย่างมาก เพราะพวกเขาได้พยายามปรับร่างกายให้ตรงกับจิตใจ เพื่อให้สังคมยอมรับ และหวังว่าจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่เมื่อได้ทำการแปลงเพศมาแล้ว กลับรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการยอมรับอย่างที่หวังเอาไว้ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอิสระที่ขาดความมั่นคงให้แก่ชีวิตนั้น ทุกคนมีความคิดที่กังวลต่อชีวิตในอนาคตมาก เนื่องจากเมื่อมีอายุมากขึ้นจะไม่สามารถทำงานในลักษณะที่ทำอยู่ในปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น มดแดงผู้ซึ่งมีอาชีพนักแสดงคาบาเร่ย์โชว์ กล่าวว่า "พอแก่ตัวยังไม่รู้เลยว่าจะไปทำอะไรกัน ลูกหลานก็ไม่มี คงต้องอยู่ตัวคนเดียว คิดถึงอนาคตแล้วก็กลัวอยู่เหมือนกัน" แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ หลังจากที่หากเขาได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เพราะอาชีพที่พวกเขาทำนั้นเป็นอาชีพที่ไม่จำกัดในเรื่องเพศ แต่โดยส่วนใหญ่พวกเขาจะเน้นหนักไปทางอาชีพที่เป็นของเพศหญิงโดยเฉพาะ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น ประกอบอาชีพทั้งในอดีตที่ผ่านมา และในปัจจุบัน ค่อนข้างที่จะมีความมั่นคงแก่ชีวิต และเป็นอาชีพที่คนทั่วไปให้การยอมรับเป็นอย่างดี พวกเขาสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานได้เป็นอย่างดี

1.6 ปัจจัยทางด้านรายได้ จากการศึกษาในเรื่องรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้วนั้น ได้แบ่งการศึกษาในเรื่องนี้ออกเป็น 2 ช่วง คือ รายได้ก่อนการแปลงเพศ และรายได้หลังจากแปลงเพศแล้ว ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้อยู่หลายระดับ คือ พวกที่มีรายได้ระดับต่ำ จะใช้วิธีเก็บสะสมเงินในการผ่าตัดแปลงเพศเป็นระยะเวลาอันยาวนาน หรือใช้วิธีกู้ยืมเงินจากผู้อื่น แล้วผ่อนชำระคืนภายหลัง ส่วนผู้มีรายได้ปานกลาง ถึงรายได้สูง จะใช้ช่วงเวลาในการเก็บสะสมเงินในการผ่าตัดแปลงเพศเป็นเวลาที่สั้นกว่าพวกรายได้ต่ำ ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความต้องการในการแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างว่ามีความต้องการที่จะแปลงเพศให้เป็นผลสำเร็จ ถึงแม้ในบางรายจะไม่มีค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดที่เพียงพอ ก็จะพยายามกู้ยืมเงินจากหลายแหล่ง ทั้งจากที่ทำงาน จากเพื่อน จากมารดา เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการแปลงเพศให้ประสบความสำเร็จดังใจหวัง กลุ่มตัวอย่างเมื่อได้รับการแปลงเพศแล้วส่วนใหญ่จะมีรายได้ที่ดีกว่าเดิม เพราะงานที่พวกเขาบางคนทำนั้นการแปลงเพศจะช่วยส่งเสริมให้งานก้าวหน้าขึ้น

เพราะเป็นงานของผู้หญิง นอกจากนี้การแปลงเพศยังส่งผลทางใจให้กลุ่มตัวอย่างบางคน เกิดกำลังใจที่จะทำงานมากยิ่งขึ้น

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น พบว่า มีรายได้ดีเทียบเท่ากับผู้ชายปกติทั่วไป หรือในบางรายดีกว่าชายปกติทั่วไป เพราะว่าในการทำงานนั้นคนรักร่วมเพศมักจะทุ่มเทให้กับการทำงานมากกว่าปกติ เนื่องจากต้องการให้ผู้ร่วมงานคนอื่นสนใจในผลงานของพวกเขามากกว่าจะสนใจในเรื่องส่วนตัว ซึ่งพวกเขาต้องการปิดบัง จึงทำให้งานที่คนกลุ่มนี้ทำมักจะออกมาดีมีคุณภาพสูง

1.7 ปัจจัยในเรื่องการมีคู่ครองและระยะเวลาในการอยู่ร่วมกับคู่ครอง สรุปได้ว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วนั้น เคยผ่านการมีคู่ครองมาแล้วทุกคน และในปัจจุบันมี 10 คน ที่ยังอยู่ร่วมกับคู่ครองอยู่ และมีถึง 7 คนที่อยู่ร่วมกับคู่ครองเป็นระยะเวลาเกิน 1 ปี แสดงให้เห็นว่า ในสังคมปัจจุบันการใช้ชีวิตร่วมกันในระบบการครองคู่เหมือนสามีภรรยาของกลุ่มชายรักร่วมเพศมีเกิดขึ้นมากมาย แต่ยังคงขาดในส่วนของความยั่งยืนยาวนานในการใช้ชีวิตคู่ เพราะขาดพันธะผูกพันที่เหนียวแน่น เช่น การไม่มีบุตร การขาดความเชื่อมั่นในอีกฝ่าย และการขาดพันธะผูกพันทางกฎหมายที่จะมารองรับ

สำหรับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น เคยผ่านการมีคู่ครองมีเพียง 7 คน ส่วนที่เหลืออีก 8 คนไม่เคยผ่านการมีคู่ครองที่เป็นชายเลย และในปัจจุบันมี 6 คนที่มีคู่ครองและมีเพียง 4 คนที่อยู่ร่วมกับคู่ครองเป็นระยะเวลาเกิน 1 ปี แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มที่ไม่แสดงออกนั้น การมีคู่ครองเป็นสิ่งที่กระทำได้ไม่ถนัดนักเพราะทุกคนจะต้องปกปิดไม่ให้สังคมภายนอกรู้ จึงต้องปกปิดตัวเองจนกระทั่งทำให้หมดโอกาสในการที่จะได้พบคู่ครอง

ในส่วนของจำนวนคู่ครองที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเคยผ่านมาแล้วนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วนั้นมีค่าเฉลี่ยของจำนวนคู่ครองเท่ากับ 4 ครั้ง ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก มีค่าเฉลี่ยของการมีคู่ครองเท่ากับ 5 ครั้ง ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน แต่จะมากกว่าผู้ชายและผู้หญิงปกติทั่วไป แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติและค่านิยมในการครองคู่ต่างจากคนปกติทั่วไป คือไม่จำเป็นต้องอยู่ร่วมกับคู่ครองเพียงคนเดียวไปตลอดชีวิต หากมีปัญหาเกิดขึ้นก็

สามารถแยกทางกันได้ง่ายกว่าคนทั่วไป เพราะไม่มีพันธะผูกพันซึ่งกันและกัน ทั้งทาง
สรีระและทางกฎหมาย

1.8 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเลิกร้างระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับคู่
ครองในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีสาเหตุที่คล้ายกันโดยสาเหตุที่พบสูงที่สุดในการเลิกร้าง
คือการนอกใจ บั่นใจให้ผู้อื่น ส่วนสาเหตุที่เป็นตัวการลำดับรองลงมานั้นเป็นสาเหตุที่
เหมือนกับการเลิกร้างของชายหญิงทั่วไป ตัวอย่างเช่น การเบียดเบียนซึ่งกันและกัน การทำ
ร้ายร่างกาย การถูกเอาเปรียบจากอีกฝ่าย แต่ก็จะมีสาเหตุที่แตกต่างไปจากการเลิกร้าง
ของชายหญิงทั่วไปอยู่บ้างที่เกี่วข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้วก็คือ การที่คู่ครองมาทราบ
ความจริงในภายหลังว่ามีภรรยาที่ไม่ใช่ผู้หญิงจริง ๆ แต่เป็นผู้ชายที่แปลงเพศ ซึ่งทำให้เกิด
การเลิกร้างกันไปในที่สุด

1.9 ความมั่นใจในการครองคู่กับคู่ครองคนปัจจุบันว่าจะสามารถอยู่
ร่วมกันไปได้ยาวนานเพียงใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความมั่นใจในคู่ครองน้อย
มาก ส่วนใหญ่คิดว่าจะอยู่ร่วมกันได้ไม่นาน มีจำนวนเล็กน้อยที่มีความมั่นใจมากในการครอง
คู่ว่าจะอยู่กันไปอีกนาน สาเหตุเนื่องมาจากการขาดพันธะผูกพันซึ่งกันและกัน ในคู่ที่อยู่
ร่วมกันได้นานต้องมีความผูกพันซึ่งกันและกัน พยายามปรับตัวเข้ามาหากันอยู่ตลอดเวลา

1.10 การอยู่ร่วมพักอาศัยระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลอื่น จากการศึกษา
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้วนั้น จะอยู่ร่วมกับบิดามารดาน้อยกว่าที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น
หรือการอยู่ตามลำพัง เนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างแต่งกายและมีพฤติกรรมที่เลียนแบบ
ผู้หญิง ซึ่งในบางครอบครัว บิดามารดาสามารถยอมรับได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะรับไม่
ได้มากกว่าที่จะรับได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมักจะแยกตัวออกไปจากครอบครัว ซึ่งในบาง
ราย ขาดการติดต่อสื่อสารกันไปเลย เพราะบิดามารดาไม่สามารถยอมรับบุตรชายในสภาพที่
มีการเปลี่ยนแปลงจากเพศชายไปเป็นเพศหญิงได้ จากกรณีดังกล่าวนี้จะทำให้กลุ่มตัวอย่าง
บางคนขาดที่พึ่งพาที่จะปรึกษาหารือ ในยามที่จะต้องตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิต จึงมักตัดสินใจ
ใจด้วยตัวเองหรือปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะได้ปรึกษาบิดามารดาของพวกเขา

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวคือบิดา มารดา พี่น้อง เพราะว่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างดี เนื่องจากมีการเปิดเผยและครอบครัวมีการยอมรับกันมากกว่ากลุ่มแปลงเพศ ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถอยู่ร่วมกับครอบครัว โดยขอคำแนะนำปรึกษาหารือ ยามมีปัญหาได้เป็นอย่างดี ทำให้พวกเขาดำเนินชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี

1.11 บัณฑิตเกี่ยวกับลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งครอบครัวในลักษณะดังกล่าว เป็นครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวจำนวนไม่มากนัก โดยมากมักจะมีบิดามารดา บุตร และอาจจะมีญาติเพียงบางคนมาอาศัยอยู่เป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ทำให้บุตรชายในครอบครัวเดี่ยวบางครอบครัวประสบปัญหาในการขาดแบบอย่างของเพศชายที่จะเลียนแบบหรือเอาอย่าง เนื่องจากในครอบครัวมีผู้ชายคือบิดาเพียงผู้เดียว แต่บิดาของพวกเขากลับไม่มีเวลาสนใจ เนื่องจากจะต้องทำงานนอกบ้านมากกว่าที่จะมีเวลามาดูแลเอาใจใส่บุตรชาย เลยทำให้บุตรชายในครอบครัวนั้นหันไปสนใจและเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิง จากมารดา พี่สาว น้องสาว ที่พวกเขาที่มีความใกล้ชิดมากกว่า จนเป็นเหตุให้กลายเป็นชายรักร่วมเพศในที่สุด

1.12 บัณฑิตเกี่ยวกับข้อมูลของ บิดา มารดา ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

- สถานะภาพสมรสของบิดา มารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันคือกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ จะมีจำนวนของการหย่าร้างระหว่างบิดาและมารดาหรือการที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก นอกจากนี้ บิดาของกลุ่มชายแปลงเพศที่ยังอยู่ร่วมกับมารดาก็มักจะมีลักษณะที่ห่างเหินกับคนในครอบครัว จนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกเหมือนขาดบิดาทั้ง ๆ ที่บิดาอยู่ร่วมบ้านเดียวกัน ซึ่งในส่วนของสถานะภาพสมรสของบิดามารดา เป็นส่วนสำคัญต่อกลุ่มตัวอย่างในการที่จะได้รับการดูแลและเป็นแบบอย่างแก่บุตร เพื่อที่จะให้บุตรชายของครอบครัวเติบโตมาเป็นชายที่สมบูรณ์ หากครอบครัวใดขาดแบบอย่างที่ดีจากบิดาแล้ว บุตรมักที่จะหันไปสนใจ เลียนแบบพฤติกรรมจากมารดาหรือจากผู้หญิงในครอบครัว จนทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้

- อายุของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม ไม่มี ความแตกต่าง และไม่มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง เพราะว่ามีช่วงอายุที่ใกล้เคียง กับคนทั่วไป

- อาชีพของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความหลากหลายใกล้เคียงกันในส่วนของอาชีพของบิดาจะแสดงให้เห็นว่าบิดาของกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วน ใหญ่มักจะต้องให้เวลากับการทำงานค่อนข้างมาก ส่วนอาชีพของมารดานั้นจะมีความแตกต่าง บ้างในลักษณะที่มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก นั้นมีมารดาเป็น แม่บ้าน ไม่มีอาชีพมีจำนวนมากกว่ากลุ่มชายแปลงเพศ

- การศึกษาของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า ระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วนั้นมีระดับการศึกษา โดย เฉลี่ยแล้วต่ำกว่าระดับการศึกษาของบิดาของชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก ส่วนศึกษาของ มารดาของทั้งสองกลุ่มมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยแล้วเท่ากัน จากผลการศึกษาในเรื่อง ระดับการศึกษาของบิดามารดา จะเห็นได้ว่าทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันเพียง เล็กน้อย ซึ่งอาจจะส่งผลดีต่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกในด้านที่บิดาที่ มีระดับการศึกษาที่ดีกว่า จะรู้จักหลักการดูแลเอาใจใส่บุตรได้ดี แต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้นในทุกคน เสมอไปเพราะในบางกรณีที่บิดามีความรู้สูง แต่เอาใจใส่กับงานที่ทำมีหน้าที่รับผิดชอบมาก เลยทำให้มีเวลาดูแลครอบครัวน้อยลงก็ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับบุตรได้เช่นกัน

2. ข้อมูลเฉพาะตัว

2.1 ลักษณะทางจิตใจ พบว่า กลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 กลุ่ม มีลักษณะที่คล้าย กันและแตกต่างกัน ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ความรู้สึกที่เริ่มอยากเป็นผู้หญิง และเริ่มชอบเพศเดียวกันคือ เพศชายนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อก่อนมีอายุได้แตกต่างกันหลายช่วงอายุ ในกลุ่มตัวอย่าง ของชายแปลงเพศนั้น จะมีผู้ที่เริ่มรู้ตัวตั้งแต่อายุ 4 ปี ไปจนถึงสูงสุดเมื่ออายุ 12 ปีว่าตัวเอง มีความรู้สึกอยากเป็นผู้หญิงและเริ่มชอบผู้ชาย โดยเฉลี่ยแล้วมีอายุอยู่ระหว่าง 6 ปี ถึง 7 ปี ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก จะเริ่มรู้ตัวว่าชอบเพศเดียวกัน ตั้งแต่ อายุ 5 ปี ไปจนถึงสูงสุดเมื่ออายุ 19 ปี ว่าตัวเองมีความรู้สึกชอบผู้ชายด้วยกัน โดยเฉลี่ย

แล้วอายุจะประมาณ 11 ปี ถึง 12 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจะเริ่มรู้ตัวเองว่าชอบเพศเดียวกัน โดยเฉลี่ยแล้วช้ากว่ากลุ่มที่แปลงเพศ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกของการเป็นรักร่วมเพศของกลุ่มตัวอย่างเริ่มต้นขึ้นได้ในหลายช่วงอายุ ซึ่งจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่า ชายรักร่วมเพศจะเกิดการชะงักงันของพัฒนาการในขั้น Phallic Stage ซึ่งอยู่ในช่วงอายุประมาณ 4-5 ปี ซึ่งเมื่อเริ่มต้นแล้วก็จะมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ไม่มีการหยุดนิ่งแนวทางในการป้องกันก็คือ บิดา มารดา ผู้ปกครอง จะต้องให้การดูแลสนใจในเรื่องนี้ หนึ่งเคยสงสัยเหตุพฤติกรรมของบุตรตั้งแต่เด็ก โดยอย่าคิดว่าเมื่อเด็กโตขึ้น อาการที่เด็กแสดงออกจะหายไป และถึงแม้ว่าเด็กโตจนเป็นวัยรุ่นวัยหนุ่มแล้วจะไม่เปลี่ยนแปลงจากผู้ชายปกติไปเป็นชายรักร่วมเพศ เพราะจากผลการศึกษาพบได้ในกรณีของ "ธ" ผู้ซึ่งมีคนรักเป็นผู้หญิงมาโดยตลอด แต่เริ่มรู้สึกสนใจเพศชายด้วยกันเมื่อมีอายุ 19 ปี และเมื่อเริ่มรู้สึกตัวแล้วก็ไม่หันกลับไปชอบผู้หญิงอีกเลย

- การเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการกระจายของช่วงอายุ ใกล้เคียงกัน คือ มีช่วงอายุระหว่าง 9-22 ปี และบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วยมักจะเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน รุ่นพี่ หรือผู้ที่อยู่อาศัยใกล้ชิดกัน

- การมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศหรือเพศหญิงนั้น ในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศนั้น ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเลย ทุกคนจะไม่รู้สึกที่อยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเลย มีเพียงความรู้สึกอยากเป็นเพื่อนเท่านั้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก พบว่า มีจำนวน 7 คน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ แต่ในปัจจุบันทั้ง 7 คน ไม่มีผู้ใดที่คิดอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอีกเลย ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าถึงแม้ชายรักร่วมเพศจะเคยผ่านประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่ก็ไม่สามารถทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงกลับไปเป็นผู้ชายปกติได้

- บุคลิกลักษณะเพศชายที่มีอิทธิพลดึงดูดใจต่อกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศจะชอบเพศชายที่มีบุคลิกลักษณะที่เป็นชายปกติ ไม่ใช่ชายรักร่วมเพศ โดยที่ลักษณะทั่ว ๆ ไปของเพศชายที่กลุ่มตัวอย่างชอบจะเหมือนที่ผู้หญิงปกติทั่วไปชอบ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้นจะชอบเพศชายที่เป็นทั้งชายรักร่วมเพศด้วยกัน และชายปกติแต่โดยมากแล้วจะชอบชายที่มีลักษณะเป็นคนรัก

ร่วมเพศด้วยกันมากกว่า เนื่องมาจากการเข้าใจกัน และต่างฝ่ายต่างยินดีที่จะมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันโดยที่ไม่มีอาการรังเกียจกัน

- ความคิดเกี่ยวกับการแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันโดยในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ นั้นจากการศึกษาพบว่า ทุกคนมีความคิดในการที่จะแปลงเพศตัวเอง โดยเริ่มความคิดในช่วงอายุที่แตกต่างกัน โดยจะอยู่ในช่วงอายุ 18-31 ปี และระยะเวลาในการตัดสินใจที่จะแปลงเพศใช้เวลาอยู่ระหว่าง 1-10 ปี แต่ส่วนใหญ่จะใช้เวลา 2-3 ปี ในการตัดสินใจ และในการรวบรวมเงินในการผ่าตัด

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก ซึ่งมีจำนวน 15 คน มีเพียง 4 คนที่เคยคิดเกี่ยวกับการแปลงเพศของตัวเอง แต่ทั้งหมดก็ล้มเลิกความคิดนี้ไป เพราะเหตุผลหลายประการ เช่น ความไม่เหมาะสม การที่ครอบครัวจะรับไม่ได้ การที่จะต้องพบปัญหาอีกมากมายหลังแปลงเพศ ส่วนที่เหลืออีก 11 คน ไม่เคยมีใครที่เคยคิดแปลงเพศ

- ผลต่อจิตใจของกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วนั้น พบว่ามีจำนวนเพียง 6 คนเท่านั้นที่พบความสุขอย่างแท้จริงหลังจากที่แปลงเพศแล้ว ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 6 คน ได้รับทั้งผลดีและผลเสียต่อจิตใจ และมี 3 คนที่ได้รับผลเสียต่อจิตใจในระดับสูง ทำให้ไม่มีความสุขหลังจากที่แปลงเพศแล้ว ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศนั้น จะต้องพิจารณาถึงความพร้อม และพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมในอนาคตที่จะต้องเจอว่าผู้ที่ต้องการผ่าตัดแปลงเพศจะสามารถปรับตัวให้เข้ากันได้กับสังคม สภาพแวดล้อมอย่างมีความสุขได้ด้วยวิธีใด เพราะเมื่อตัดสินใจแปลงเพศไปแล้ว จะไม่สามารถเปลี่ยนกลับมาให้เหมือนเดิมได้อีกเลย ดังนั้นจะต้องศึกษาให้รอบคอบก่อนตัดสินใจ เพราะจากผลการศึกษา พบว่า มีผู้ที่ไม่มีความสุขอย่างแท้จริงหลังแปลงเพศแล้วมีจำนวนหลายคน

- ความตระหนักเกี่ยวกับเพศในปัจจุบัน และความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศมีความตระหนักในเพศของตนค่อนข้างไปทางเพศหญิงในปริมาณที่สูง คือ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ที่มีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีความรู้สึกของเพศชายเลยหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ส่วนที่เหลืออีก 9 คน มีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงอยู่

ระหว่าง 80-99 เปอร์เซ็นต์ ส่วนความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ทุกคนไม่ต้องการที่จะเกิดมาเป็นชายรักร่วมเพศอีก ทุกคนต้องการที่จะเกิดมาเป็นเพศชายหรือเพศหญิงที่สมบูรณ์และมีความปกติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับความสุขจากการใช้ชีวิตของชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศอย่างแท้จริง ทุกคนจึงไม่ปรารถนาที่จะเกิดมาเหมือนเดิมอีก ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก มีความตระหนักในเพศของตนค่อนข้างไปทางเพศชาย ในปริมาณที่สูงกว่ากลุ่มที่แปลงเพศ คือมีความรู้สึกที่พวกเขาที่มีความเป็นเพศชายอยู่ระหว่าง 50-99 เปอร์เซ็นต์ ส่วนความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มี 12 คนที่อยากเกิดเป็นเพศชายปกติ จำนวน 2 คนที่อยากเกิดเป็นหญิงปกติ มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่อยากเกิดมาเป็นชายรักร่วมเพศอีก นั้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดพบว่าการใช้ชีวิตแบบคนรักร่วมเพศนั้น ไม่มีความสุขเท่ากับการมีชีวิตที่ปกติเหมือนเพศชาย เพศหญิงทั่วไป จะมีเพียง 1 คนเท่านั้นที่พบความสุขซึ่งก็ถือว่าเป็นจำนวนน้อยมาก

2.2 ลักษณะของสรีระในอดีตจนถึงปัจจุบันและผู้มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

ในส่วนของสรีระในอดีตของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะมีความคล้ายคลึงกันคือมีลักษณะเหมือนเด็กวัยรุ่นชาย แต่อาจจะผอม เปรี้ยว บอบบางกว่า เพราะขาดการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย แต่ในปัจจุบัน สรีระร่างกายของทั้งสองกลุ่มจะแตกต่างกันมาก โดยกลุ่มที่แปลงเพศ สรีระร่างกายจะเหมือนผู้หญิงมาก แต่ในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก จะเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป จะมีเพียงเล็กน้อยที่สรีระจะเหมือนนักกีฬาเพาะกาย เนื่องจากกำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มชายรักร่วมเพศบางกลุ่ม

การเปลี่ยนแปลงทางสรีระที่เกิดขึ้นในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ มีผลมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างรับประทานฮอร์โมนเพศหญิง ซึ่งอยู่ในรูปของยาคุมกำเนิดหรือเป็นฮอร์โมนเพศหญิงที่เรียกว่า เอสโตรเจน หรืออีควิซี โดยการฉีดฮอร์โมนเพศหญิงเข้าสู่ร่างกายโดยตรง ซึ่งจะทำให้สรีระร่างกายของกลุ่มตัวอย่างเกิดการเปลี่ยนแปลงจนคล้ายผู้หญิง ผู้มีส่วนในการแนะนำการใช้ฮอร์โมนให้แก่กลุ่มตัวอย่างคือเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้มาก่อน ซึ่งในการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงจะส่งผลเสียหลายอย่างให้แก่กลุ่มตัวอย่าง แต่ทุกคนพยายามอดทนเพื่อที่จะให้ตัวเองได้มีรูปร่างเหมือนผู้หญิงโดยมองข้ามถึงอันตรายที่พวกเขาจะได้รับ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้น จากกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งหมด 15 คน พบว่า มีจำนวน 5 คน ที่เคยรับประทานฮอร์โมนเพศหญิง แต่ทุกคนก็ได้เลิกรับประทานทั้งหมดแล้ว เนื่องจากเห็นว่าก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและไม่มีวามเหมาะสมในการรับประทาน เพราะทำให้ไม่สามารถวางตัวให้เข้ากับชีวิตการทำงานและสังคมทั่วไปได้

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนมีความสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิง เพราะจะเป็นผู้แนะนำ ชักจูง ให้กลุ่มตัวอย่างได้ทดลองใช้ฮอร์โมนเพศหญิง ดังนั้น บิดา มารดา ผู้ปกครอง จะต้องคอยดูแลบุตรอย่างสม่ำเสมอ ต้องคอยสังเกตความเปลี่ยนแปลงทางสรีระของบุตรอยู่เสมอ เพื่อเป็นแนวทางการป้องกันอีกทางหนึ่ง

2.3 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่มสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ได้หลายกลุ่มตามทฤษฎีรักร่วมเพศชายของเนที สรุปลงได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วนั้นในอดีตและปัจจุบันจะมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในกลุ่ม Cc คือเป็นชายรักร่วมเพศที่มีบุคคลิกภาพภายนอก กระตือกระติ้ง หรือในภาษาที่ชาวรักร่วมเพศ เรียกว่า ออกสาว สามารถสังเกตได้ง่ายว่าเป็นรักร่วมเพศ เพราะกลุ่มนี้มักจะแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับ เปรียบเสมือนผู้หญิงที่ชอบจะเป็นผู้ถูกระทำขณะมีเพศสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้นในอดีตที่ผ่านมาจนถึงก่อนหน้าที่จะทำการศึกษาเป็นเวลา 1 ปี นั้น กลุ่มตัวอย่างจะมีพฤติกรรมทางเพศแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้ คือ

1. กลุ่ม Aa หมายถึง กลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีบุคคลิกภาพภายนอกแข็งแกร้งเหมือนผู้ชายเต็มตัวทั่วไป พฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกเปรียบเหมือนผู้ชายที่ชอบจะเป็นฝ่ายกระทำกับคู่นอนที่เป็นชายรักร่วมเพศ มีจำนวน 3 คน

2. กลุ่ม Ab หมายถึง กลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีบุคคลิกภาพภายนอกแข็งแกร้งเหมือนผู้ชายเต็มตัวทั่วไป พฤติกรรมทางเพศเป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ เปรียบเหมือนผู้ชายในบางครั้ง แต่ในบางครั้งก็เปรียบเหมือนผู้หญิง คือชอบจะเป็นฝ่ายกระทำและฝ่ายถูกระทำพอ ๆ กัน มีจำนวน 3 คน

3. กลุ่ม Ac หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีบุคลิกภาพภายนอกแข็ง
แกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัวทั่วไป พฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับเปรียบเหมือนผู้หญิงที่ซ้อบจะ
เป็นผู้ถูกกระทำ จำนวน 9 คน

แต่ในช่วงปัจจุบัน คือช่วง 1 ปีก่อนการทำการศึกษ พฤติกรรมทาง
เพศของกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนี้

1. กลุ่ม Aa มีจำนวนลดลง จากเดิม 3 คน เหลือ 2 คน
2. กลุ่ม Ab มีจำนวนเพิ่มขึ้น จากเดิม 3 คน เพิ่มเป็น 12 คน
3. กลุ่ม Ac มีจำนวนลดลง จากเดิม 9 คน เหลือ 1 คน

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่
แสดงออกมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ ที่
เผยแพร่พฤติกรรมทางเพศของชายรักร่วมเพศจากต่างประเทศ ที่นิยมการมีเพศสัมพันธ์แบบ
Ab ทำให้ชายรักร่วมเพศชาวไทยหันมาปฏิบัติตามเป็นจำนวนมาก

ส่วนกลุ่มชายแปลงเพศนั้นหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว
นั้น มีจำนวนเกือบครึ่งของทั้งหมดที่ยังร่วมเพศทางทวารหนัก เนื่องจากอวัยวะเพศที่ได้รับ
การผ่าตัดแปลงเพศมาใหม่นั้น ไม่สามารถให้ความสุขขณะที่มีเพศสัมพันธ์ได้ เพราะไม่สามารถ
ทำให้เกิดความรู้สึกว่าถูกกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศขณะมีเพศสัมพันธ์ได้ เนื่องจากการ
ผ่าตัดต่อเส้นประสาทรับรู้ความรู้สึกไม่สมบูรณ์ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนยังนิยมที่จะร่วม
เพศทางทวารหนักมากกว่าที่จะร่วมเพศทางอวัยวะเพศใหม่ที่เข้ามา แต่ในบางรายที่การผ่า
ตัดประสบความสำเร็จมีการผ่าตัดระบบประสาทที่สมบูรณ์ก็จะได้รับความสุขจากการมีเพศ
สัมพันธ์ทางอวัยวะเพศใหม่ที่ทำได้ทำขึ้น ส่วนคนที่ไม่ได้รับความสุข ในขณะมีเพศสัมพันธ์เนื่อง
จากไม่ถึงจุดสุดยอด จะทำให้เกิดความเครียด อึดอัด ซึ่งจะส่งผลเสียด้านจิตใจ ของพวก
เขาเป็นอย่างมาก

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กับ
บุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว แบ่งได้ดังนี้

- 3.1 ความสัมพันธ์กับมารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะมีลักษณะดังนี้
 - ความสัมพันธ์กับมารดาในรูปแบบของการมีอำนาจหน้าที่ภายใน

ครอบครัวของมารดา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับบุตรที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง มีความคล้ายคลึงกัน คือ ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีเกินกว่าครึ่งจากจำนวนทั้งหมดที่มารดามีอำนาจเหนือกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว และบิดามีลักษณะที่ยอมทำตามคำสั่งของมารดา ไม่แสดงความสามารถให้กลุ่มตัวอย่างได้เห็น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าคุณหญิงเป็นผู้มีอำนาจ เลยเกิดการเลียนแบบมารดา เพื่อที่จะทำให้มีอำนาจเหนือบุคคลอื่น เหมือนที่มารดาสามารถทำได้ นอกจากนี้ในกลุ่มตัวอย่างหลายคนมีมารดาที่มีอำนาจสูงสุดในครอบครัว อันสืบเนื่องมาจากการที่บิดาเสียชีวิตหรือมารดาหย่าร้างกับบิดา ทำให้อำนาจในการดูแลครอบครัวตกเป็นของมารดาแต่เพียงฝ่ายเดียว จึงทำให้บุตรชายเกิดความศรัทธาชื่นชมในความสามารถของมารดาซึ่งเป็นเพศหญิงทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากมารดา จนทำให้กลายเป็นชายรักร่วมเพศในที่สุด

- ความสัมพันธ์กับมารดาในลักษณะที่มารดาชอบแสดงตัวเป็น

เจ้าของบุตรชาย ปกป้องคุ้มครองบุตรชายมากจนเกินไป และบังคับให้บุตรชายเลียนแบบมารดาจนทำให้บุตรชายมีพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงเพราะเลียนแบบมาจากมารดาในส่วนของลักษณะท่าทาง รวมทั้งการแสดงออกแบบผู้หญิง ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าวปรากฏในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศจำนวน 3 คน และปรากฏในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจำนวน 2 คน

- ความสัมพันธ์กับมารดาในลักษณะที่มารดามีความใกล้ชิดกับบุตร

ชายอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าทุกเรื่องที่บุตรชายกระทำจะต้องขึ้นอยู่กับมารดาเสมอ เมื่อมีเรื่องต้องปรึกษาขอคำแนะนำจากมารดาแทบทุกเรื่อง ความสัมพันธ์ในลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันคือ ในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ มีถึง 14 คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากกับมารดา ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมี 13 คน พวกที่เหลือจะเป็นผู้มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับมารดา ส่วนในเรื่องการพูดคุยปรึกษารือระหว่างบุตรกับมารดานั้น ในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศมีจำนวน 4 คน ที่จะสามารถพูดคุยปรึกษากับมารดาได้ทุกเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องคุ้มครองคนรักที่เป็นชายก็สามารถพูดคุยกับมารดาได้ ซึ่งในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีจำนวน 2 คน ส่วนการพูดคุยปรึกษากับมารดาในทุกเรื่องยกเว้นเรื่องคนรักที่เป็นชาย ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนั้น กลุ่มชายแปลงเพศมีจำนวน 5 คน ในกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมี 6 คน กลุ่ม

ตัวอย่างที่เหลือนี้จะเป็นพวกที่ใกล้ชิดกับมารดา แต่ไม่ปรึกษาหรือปรึกษาเพียงบางเรื่องกับมารดา เนื่องจากการที่มารดามีการศึกษาน้อย หรือมารดามีนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ชอบว่ากล่าวมากจนเกินไป จากผลการศึกษาในเรื่องนี้ทำให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความใกล้ชิดกับมารดามากจนเกินไป ทำให้มีความรู้สึกนึกคิดคล้ายผู้หญิง เพราะได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาจากผู้หญิงมาโดยตลอดตั้งแต่เด็ก จนเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศ

- ความสัมพันธ์กับมารดาในลักษณะที่มารดาพยายามกีดกันบุตรชายในการเข้าสังคมกับเพื่อนฝูงตามปกติ ตลอดจนการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่น เมื่อบุตรคบกับเพื่อนต่างเพศ มารดาจะต้องคอยควบคุมสอบถามตลอดจนทำให้บุตรเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการที่จะคบเพื่อนต่างเพศ ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นอย่างชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจำนวน 2 คนเท่านั้นที่มารดากีดกันและเข้มงวดในการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือนั้นมารดาจะมีเพียงการห้ามปรามไม่ให้คบเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศ และเพื่อนชายที่นิสัยเกเรไม่เรียบร้อย ส่วนใหญ่แล้วมารดาของทั้งสองกลุ่มจะสนับสนุนให้บุตรคบเพื่อนชายที่นิสัยเรียบร้อย สุภาพ เรียบดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกคนสรุปว่าเพื่อนที่นิสัยและความประพฤติ เช่นนี้ส่วนใหญ่ก็จะเป็นชายรักร่วมเพศเกือบทั้งหมด ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้คบหาเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกัน โดยที่มารดาสนับสนุนอย่างไม่ตั้งใจ เพราะเข้าใจว่าเพื่อนของบุตรเป็นเด็กชายที่เรียบร้อย เรียบดี จะไม่ทำให้บุตรชายเสียคนแต่ในความเป็นจริง เป็นการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของเด็กที่มีแนวโน้มน่าจะไต่ขึ้นเป็นชายรักร่วมเพศ

- ความสัมพันธ์กับมารดาในลักษณะที่มารดามีความต้องการที่จะมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียว และเป็นผู้ใช้อำนาจในการลงโทษสมาชิกภายในครอบครัวอย่างรุนแรง เป็นผลทำให้บุตรชายมองดูว่าผู้หญิงเป็นบุคคลที่รุนแรง ดุร้าย ขาดความเป็นมิตร ทำให้เกิดความกลัว ต้องการหลีกเลี่ยง ไม่อยากเกี่ยวข้องกับผู้หญิง ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ จำนวน 3 คน และในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจำนวน 1 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างคนอื่น ๆ มารดาจะลงโทษตามเหตุผลที่กระทำผิด ซึ่งการลงโทษมีทั้งการตี และการว่ากล่าวตักเตือน

ความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ ระหว่างมารดาและบุตรที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในนี้ ในกลุ่มตัวอย่างบางรายอาจจะมีลักษณะความสัมพันธ์ที่กล่าวถึงเพียงลักษณะเดียว แต่ในบางรายอาจมีลักษณะความสัมพันธ์มากกว่าหนึ่ง ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่กล่าวมาล้วนเป็นเหตุที่จะสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศได้มากยิ่งขึ้น

3.2 ความสัมพันธ์กับบิดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีลักษณะดังนี้

- ความสัมพันธ์กับบิดาในลักษณะที่บิดาไม่มีความใกล้ชิดกับบุตร
 ขาดการดูแลเอาใจใส่ ละทิ้งหายไปจากบุตร มีความเฉยเมย ชัดแย้งกับบุตรชายเสมอ ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นจำนวนที่สูงมากคือในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศมีลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าวจำนวน 14 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรกร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีจำนวน 13 คน สาเหตุของการขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดานั้น สาเหตุหลักมาจากการที่บิดาต้องทำงานหาเงินเพื่อเป็นรายได้หลักของครอบครัว จึงขาดเวลาในการอยู่ร่วมกับครอบครัว และในบางรายมีเวลาว่างพอที่จะอยู่กับครอบครัว แต่ขาดการจัดการเรื่องเวลาที่ดี โดยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดเวลาที่เหลือให้กับบุตร แต่กลับนำเวลาที่เหลือไปทำกิจกรรมกับเพื่อนฝูง เล่นการพนัน ดื่มสุรา จนทำให้บุตรขาดการดูแล ขาดแบบอย่างที่ดีจากเพศชาย เลยทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้มากกว่าครอบครัวที่บิดามีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตร

- ความสัมพันธ์กับบิดาในลักษณะที่บิดาเป็นผู้ที่ไม่มีปากเสียง ไม่มีอำนาจภายในครอบครัว เป็นผู้ไม่มีประสิทธิภาพ มีความอ่อนแอ มีมารดาเป็นผู้ปกครอง และบังคับบัญชาในบ้าน โดยที่บิดาพร้อมที่จะทำตาม ทำให้บุตรมองเห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่ไม่เอาไหน เลยหันไปสนใจที่จะเลียนแบบเพศหญิงมากกว่า ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้พบได้ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นจำนวนมาก ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศจะมีเพียง 2 คนเท่านั้นที่บิดาเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในครอบครัวและใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรกร่วมเพศที่แปลงเพศ ก็มีบิดาที่มีลักษณะดังกล่าวเพียง 2 คนเช่นเดียวกัน นอกเหนือจากนั้นในกลุ่มตัวอย่างที่เหลือบิดาจะเป็นผู้ใช้อำนาจได้อย่างขาดประสิทธิภาพ มีความอ่อนแอ หรือบิดาเสียชีวิต หย่าขาดจากมารดา ทำให้บุตรชายของครอบครัวหันมาเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิงเพียงอย่างเดียว

- ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรชายในลักษณะที่บิดารักและเอาใจใส่บุตรชายมากเกินไปไม่เคยปล่อยให้บุตรชายได้มีความสำเร็จในด้านใดเอง หรือเป็นตัวของตัวเองเลย ในทุกเรื่องบิดาจะเป็นผู้ทำให้หมด ซึ่งจะทำให้บุตรชายกลายเป็นคนที่ต้องการความรัก การเอาใจใส่จากเพศชายเพียงเพศเดียว ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นน้อยมากในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่ทำการศึกษา จะพบว่าในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศจะมีเพียง 2 คนที่บิดารักและเอาใจใส่มากกว่าลูกคนอื่น ๆ แต่ก็ไม่มากจนเกินไป เนื่องจากบิดาขาดเวลาในการมาดูแลเอาใจใส่ เนื่องจากมีภาระหน้าที่ด้านอื่น ๆ มากมาย จนไม่มีเวลาสำหรับลูกมากพอ ส่วนกลุ่มตัวอย่างคนอื่น ๆ นั้น ไม่พบความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เลย

- ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรชายในลักษณะที่บิดามีนิสัยเป็นคู่แข่งกับบุตรชายซึ่งจะทำให้บุตรชายเกิดความรู้สึกไม่อยากที่จะเป็นเพศชาย เพราะไม่อยากเป็นคู่แข่งของบิดานั้น ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นเลย เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมที่บุตรจะให้ความเคารพในตัวบิดา บุตรจะไม่คิดทำการแข่งขันกับบิดา และบิดาก็ไม่คิดว่าบุตรเป็นคู่แข่ง ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จึงไม่พบในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เมื่อใช้วิธีการสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว หากมีการใช้แบบทดสอบแบบอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงอาจพบความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวก็อาจเป็นได้

- ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรในลักษณะที่บิดามีความต้องการจะมีบุตรสาวและพยายามทำให้บุตรชายมีลักษณะ เป็นผู้หญิง หรือเนื่องจากบุตรชายมีความใกล้ชิดกับมารดามากจึงเลียนแบบมารดาเพื่อให้บิดาพอใจ เพราะบิดาชอบปฏิบัติตนกับบุตรชายเช่นเดียวกับการปฏิบัติตนกับภรรยา ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้ไม่ปรากฏชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม จะมีเพียงการที่บิดาของกลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความรู้สึกรักและดูแลเอาใจใส่บุตรสาวมากกว่าบุตรชาย แต่บิดาของทุกคนก็ไม่ได้มีความต้องการที่จะให้บุตรชายมีลักษณะ เป็นผู้หญิงเลย

- ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรชายในลักษณะที่บุตรชายมีความรู้สึกไม่ชอบหรือเกรงกลัวบิดา ทำให้ขาดความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับบิดา อันมีสาเหตุจากการที่มารดาถ่ายทอดความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับตัวบิดามาเล่าให้บุตรฟัง ซึ่งทำให้บุตรเกิด

ความตั้งใจไม่ยากเป็นแบบบิดา ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศนั้นมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คนที่มีบิดาในลักษณะดังกล่าว และในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีจำนวน 4 คน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เหลือยังมีความรู้สึกนับถือในตัวบิดา และมีทัศนคติที่ดีต่อบิดาของพวกเขา จะมีเพียงความรู้สึกว่าบิดามีเวลาให้พวกเขาน้อยเกินไป

- จากการศึกษาถึงความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบิดาและมารดาในเรื่องเกี่ยวกับความรักที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อบิดาและมารดานั้นเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วกลุ่มตัวอย่างรักผู้ใดมากกว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความรู้สึกที่ใกล้เคียงกัน คือโดยส่วนใหญ่แล้วจะรักมารดามากกว่าบิดา จะมีเพียงกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศเพียง 1 คน เท่านั้นที่รักบิดามากกว่า ส่วนที่เหลือจะรักบิดาและมารดาเท่ากันซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความผูกพันที่ใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเลียนแบบเพศหญิงได้มากกว่าปกติ เพราะได้พูดคุยปรึกษาหารือกับมารดา ได้รับการถ่ายทอดความคิดแบบผู้หญิงมาโดยตลอด จนทำให้ฝังแน่นจนโต ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับชายรักร่วมเพศทั้งสองกลุ่มที่ทำการศึกษาได้เท่า ๆ กัน

3.3 ความสัมพันธ์กับพี่น้องของกลุ่มตัวอย่าง

- ความสัมพันธ์กับพี่ชาย น้องชาย หรือแม่แต่กับพี่สาว น้องสาว ในลักษณะที่มีการแข่งขันต่อสู้ ซึ่งหากกลุ่มตัวอย่างสู้ด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ ก็จะทำให้ความรู้สึกของความเป็นชายถูกทำให้ด้อยลงไป ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ ในกลุ่มชายแปลงเพศจะเกิดลักษณะการแข่งขันด้านการใช้กำลังทางกายต่อสู้กับพี่ชายหรือน้องชายไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีจำนวน 6 คนที่มักจะถูกพี่ชายหรือน้องชายใช้กำลังข่มเหงอยู่เสมอ ส่วนด้านอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างสามารถแข่งขันกับพี่ชาย น้องชายได้ดีทุกด้าน ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก จะถูกข่มเหงทำให้ด้อยลงไปด้วยการใช้กำลังจากพี่ชายหรือน้องชายมีจำนวน 5 คน ซึ่งจะเกิดขึ้นในวัยที่กลุ่มตัวอย่างยังเป็นเด็ก นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีก 3 คนที่แข่งขันด้านการเรียนสู้พี่น้องไม่ได้ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตัวเองด้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ และทำให้ความเป็นชายถูกทำให้ด้อยลงไปด้วย เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันกับพี่สาว หรือน้องสาวได้ ในกรณีของ "หนุ่ม" ซึ่งมี

พี่สาว และน้องสาวที่เรียนเก่งมาก ในขณะที่ตัวหนุ่มเป็นลูกผู้ชายคนเดียว แต่เรียนไม่ได้ ตีหนัก ซึ่งก็เหมือนกับ "เพ่ง" ที่มีน้องชายและน้องสาวเรียนดี เป็นที่น่าภูมิใจกับบิดาและ มารดา ทำให้เพ่งรู้สึกด้อยอยู่เสมอ

- ความสัมพันธ์กับพี่น้องในลักษณะที่มีพี่น้องที่มีความก้าวร้าวชอบ แสดงอำนาจเหนือกว่ากลุ่มตัวอย่าง ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้พบได้ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง กลุ่ม โดยในกลุ่มชายแปลงเพศนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3 คน ที่มีพี่สาวที่มีลักษณะก้าวร้าว ชอบข่มเหงน้องชายอยู่เสมอ ในบางรายจะมีการลงโทษที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ จนทำให้กลุ่ม ตัวอย่างเกิดความรู้สึกอ่อนแอลงไปกว่าเดิม ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก จะโดนพี่ชายที่มีนิสัยก้าวร้าว จะกลั่นแกล้งและลงโทษรุนแรงอยู่เสมอ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ เหลือมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่น้อง โดยเฉพาะกับพี่สาว หรือน้องสาวจะมีความสัมพันธ์ที่ดีมาก

- ความสัมพันธ์กับพี่น้องในลักษณะที่สภาพแวดล้อมภายในบ้านมีแต่ ผู้ชายทั้งหมด และมีลักษณะความสัมพันธ์กับพี่ชายหรือน้องชายในลักษณะที่ถูกขู่ขู่ไว้ใช้อำนาจ บังคับ ทำให้ต้องทำตัวอ่อนแอหลง ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวพบในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการ ศึกษาทั้งสองกลุ่ม คือ ในกลุ่มชายแปลงเพศจะมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ที่มีความสัมพันธ์กับพี่น้องในลักษณะนี้ ส่วนกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก มีจำนวน 2 คน ซึ่งโดน พี่ชายใช้อำนาจข่มเหงรังแกในวัยเด็กอยู่เสมอ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่า ต้องทำตัว อ่อนแอเพื่อที่จะได้ไม่รังแกหรือกลั่นแกล้งมากจนเกินไป ซึ่งทำให้การประพฤติดัวเช่นนี้ติด ตัวจนเป็นนิสัยและกลายเป็นพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศในที่สุด

- ความสัมพันธ์กับพี่น้องในลักษณะที่สภาพแวดล้อมในครอบครัวมีแต่ พี่น้องผู้หญิงทั้งหมด ซึ่งทำให้เกิดการเลียนแบบเพศหญิง มีพฤติกรรมการแสดงออกที่คล้าย ผู้หญิงลักษณะดังกล่าวพบในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่ทำการศึกษาคือพบว่าทั้งสองกลุ่มมี จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 4 คน ที่มีพี่น้องเป็นผู้หญิงทั้งหมด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความผูกพันที่ ใกล้ชิดกับพี่น้องที่มีลำดับในการเกิดที่ใกล้กัน ส่วนใหญ่จะสามารถพูดคุยปรึกษา กับพี่สาวหรือน้องสาวได้แทบทุกเรื่อง มีการใช้เสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวร่วมกันอยู่เสมอ จนทำให้กลุ่ม ตัวอย่างเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงมาตั้งแต่เด็ก จนติดเป็นนิสัย ผั่งแน่นกลายเป็นชายรักร่วมเพศในที่สุด

- ในการศึกษาถึงจำนวนพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ เป็นคนรัก
 ร่วมเพศ ว่าในแต่ละครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีจำนวนเท่าไรนั้น สรุปผล
 ออกมาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ พบว่า มีจำนวน 5 คนที่มีพี่น้องที่เป็นคนรัก
 ร่วมเพศ ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก พบว่ามีจำนวน 4 คนที่มีพี่น้องเป็น
 คนรักร่วมเพศ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าในครอบครัวที่มีบุตร เป็นคนรักร่วมเพศมีโอกาสที่บุตร
 คนอื่น ๆ จะเป็นคนรักร่วมเพศได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของต่างประเทศที่ได้ทำการ
 ศึกษาชายรักร่วมเพศที่เป็นพี่น้องกัน โดยสรุปเอาไว้ว่าผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศมีโอกาสที่จะมีพี่น้อง
 เป็นรักร่วมเพศได้ เนื่องมาจากการเลี้ยงดูที่เหมือนกันหรือจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม
 ได้อีกทางหนึ่ง

4. การสื่อสารในครอบครัว

จากผลการศึกษาในส่วนของการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
 พบว่ามีความแตกต่างกัน ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
 จำแนกได้ดังนี้

การสื่อสารในครอบครัวแบบปิด มีจำนวน 4 คน

การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด มีจำนวน 1 คน

การสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย มีจำนวน 9 คน

การสื่อสารในครอบครัวแบบผสมระหว่างแบบปิดและแบบเปิด มีจำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
 จำแนกดังนี้

การสื่อสารในครอบครัวแบบ ปิด มีจำนวน 1 คน

การสื่อสารในครอบครัวแบบ เปิด มีจำนวน 2 คน

การสื่อสารในครอบครัวแบบ ปล่อย มีจำนวน 3 คน

การสื่อสารในครอบครัว แบบผสมระหว่างแบบ ปิดและแบบเปิด มีจำนวน 4 คน

การสื่อสารในครอบครัว แบบผสมระหว่างแบบ เปิดและแบบปล่อย มี
 จำนวน 5 คน

ความแตกต่างจากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าในกลุ่มตัวอย่างของชายแปลงเพศที่ทำการศึกษาคงพบว่าผู้ที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยจำนวนสูงสุดถึง 9 คน ในขณะที่กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยเพียง 3 คน ซึ่งในการสื่อสารครอบครัวแบบปล่อยนี้จะมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของบุตรชายในครอบครัวค่อนข้างสูงเนื่องจาก ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย จะเป็นครอบครัวที่จะเกิดความแตกแยกได้ง่ายเพราะไม่มีใครเป็นผู้คอยดูแลควบคุมบุตรชายในครอบครัวแบบปล่อยอาจจะถูกปล่อยปละละเลยไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบิดาและมารดาอย่างเพียงพอ จนทำให้เกิดความรู้สึกว่าขาดความอบอุ่น ในบางครั้งเลยต้องหันไปคบหากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งจะมีการรวมกลุ่มกันในโรงเรียนหรือสถานที่ท่องเที่ยวของเด็กวัยรุ่นโดยที่บิดามารดาไม่ได้เข้าไปดูแล ควบคุม คอยแนะนำกับบุตรเลย เมื่อมีการรวมกลุ่มก็จะมีการชักชวน แนะนำในทางที่ผิด เช่น ที่เกิดในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ก็คือการแนะนำในการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงทั้งการรับประทานและการฉีดเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งเมื่อถึงขั้นนั้นแล้วบุตรชายของครอบครัวแบบปล่อยก็จะถลาลึกจนยากที่จะแก้ไขหรือกลับตัวให้หันมาใช้ชีวิตแบบผู้ชายปกติได้ ซึ่งในบางรายก็ถลาลึกจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งการตัดสินใจแปลงเพศของสมาชิกในครอบครัวแบบปล่อยนี้ โดยมากมักจะตัดสินใจด้วยตัวเอง เนื่องจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวมิได้ให้ความสนใจดูแลกันอย่างใกล้ชิด มีลักษณะที่ต่างคนต่างอยู่ มีอิสระเสรีภาพมากจนเหมือนการปล่อยปละละเลยส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนตัดสินใจที่จะแปลงเพศด้วยตัวเอง โดยไม่ได้ปรึกษากับคนในครอบครัว พบกับความผิดหวังเสียใจจากการตัดสินใจของพวกเขา เพราะการตัดสินใจโดยลำพังในเรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิตการที่จะได้รับคำปรึกษาจากคนที่ใกล้ชิดที่สุดนั้นก็คือคนในครอบครัวนั่นเอง

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดเป็นรูปแบบการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในส่วนของจำนวนคือ ในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดมีจำนวน 4 คน แต่ในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีเพียง 1 คน ซึ่งการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดนี้จะมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศให้บุตรชายกลายเป็นชายรักร่วมเพศได้ในกรณีที่บุตรชายที่เติบโตมาในครอบครัวแบบปิดจะมีความรู้สึกกลัวบิดามากจนเกิดความไม่สบายใจเมื่ออยู่ใกล้หรือเมื่อจะ

ต้องพูดคุยกับบิดาเลยทำให้หันไปใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา และเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากมารดาจนเกินปกติที่ควรจะเป็น ส่วนการสนทนาในครอบครัว การเปิดรับข่าวสารของบุตรชายที่จะต้องมีการกลั่นกรองจากบิดาหรือหัวหน้าครอบครัวอยู่เสมอ นั้นหากบิดามีความสามารถในการเลือกสรรข่าวสารที่เหมาะสม และสามารถอธิบายให้เหตุผลเวลาที่บุตรมีความสงสัย เช่น การอธิบายการแสดงของนักแสดงที่รับบทบาทคนรักร่วมเพศในรายการต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรเพราะเหตุผลอย่างไร จะดีกว่าการที่บิดหรือเปลี่ยนรายการทันทีโดยไม่อธิบายเหตุผล ซึ่งจะยิ่งเป็นการทำให้บุตรเกิดความสนใจและลึกลับที่จะค้นหาข้อมูลด้วยตัวเองซึ่งบางครั้งจะเป็นผลเสียต่อบุตรชายมาก เพราะชาดผู้ชี้แนะในสิ่งที่ถูกผิด เนื่องจากเด็กจะขาดทักษะในการกลั่นกรอง ในส่วนของกรณีที่ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิดจะมีการเคร่งครัดในเรื่องความตรงต่อเวลามากจนอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่อการคบหาเพื่อนทั้งเพศชายและเพศหญิงของบุตรชายในครอบครัวได้ เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหาดัง ๆ มากมาย อาทิปัญหาการจรรยาบรรณที่ตึงเครียดจะมีส่วนทำให้การกลับบ้านไม่ตรงต่อเวลานัก ซึ่งในครอบครัวแบบนี้ จะถือว่าเป็นความผิดที่ร้ายแรง จนทำให้อาจเกิดปัญหาทำให้บุตรไม่กล้าที่จะออกไปทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้านกับเพื่อนทั้งชายและหญิง ทำให้ไม่มีพัฒนาการในการเข้าสังคมกับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศอันเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสืบสนทางเพศได้ กลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดมักจะตัดสินใจในการแปลงเพศด้วยตัวเอง เพราะไม่สามารถปรึกษากับบิดามารดาได้ เนื่องจากบิดามักจะพูดถึงชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง หรือ ไม่ก็ต้องแยกตัวออกไปอยู่ตามลำพังและตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิตโดยไม่ปรึกษาครอบครัวเลย

ในส่วนของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีความยืดหยุ่นสูง โดยทั่วไปจะมองเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารแบบนี้ จะเหมาะสมกับสมาชิกครอบครัวของคนทั่วไปมากกว่าแบบปิดและแบบปล่อย แต่ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่มกลับพบว่าในกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศมีเพียง 1 คน ที่มีการสื่อสารในครอบครัวในรูปแบบนี้และในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกพบว่ามีเพียง 2 คน ซึ่งเมื่อเทียบกับแบบปล่อยและปิดแล้วนับว่าน้อย

กว่ามาก ทั้งที่การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดจะส่งผลดีแก่สมาชิกในครอบครัวในหลายด้าน แต่ในด้านผลเสียที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ชายของครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดนี้ ก็มีบ้างในลักษณะที่ครอบครัวมีสภาพที่ง่ายต่อการแตกแยกดังเช่นในครอบครัวของ "เอ็กซ์" ก็ต่างคนต่างก็ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนจนเกิดการขัดแย้งกันที่สุดในที่สุดซึ่งผลเสียก็จะตกอยู่กับผู้ชายที่จะขาดผู้นำ คือขาดบิดาในการจะดำเนินรอยตาม นอกจากนี้เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นสมาชิกในครอบครัวจะเอาชนะกันโดยการออกเสียงในกรณีที่ครอบครัวมีจำนวนผู้หญิงมากกว่าผู้ชายเช่นครอบครัวของ "ม้า" ซึ่งในการลงมติในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้หญิง ฝ่ายผู้หญิงจึงมักจะได้เปรียบซึ่งอาจเป็นเหตุทำให้ผู้ชายในครอบครัวเกิดความน้อยใจในความเป็นผู้ชายที่ไม่สามารถสู้ผู้หญิงได้เลยทำให้มีใจโอนเอียงไปเป็นพวกฝ่ายผู้หญิงซึ่งเป็นเหตุให้เกิดพัฒนาการจนกลายเป็นชายรักร่วมเพศได้ทางหนึ่ง ในการตัดสินใจที่จะแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่มีการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดนี้ กลุ่มตัวอย่างมักจะปรึกษาขอคำแนะนำจากสมาชิกในครอบครัวในขั้นตอนการตัดสินใจและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างเพราะทำให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับในการตัดสินใจแปลงเพศเป็นอย่างดี

นอกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แบ่งได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด แบบเปิดหรือแบบปล่อยแล้วยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนี้มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบผสมระหว่างการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดผสมกับแบบเปิด หรือการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดผสมกับแบบปล่อย ซึ่งถือว่าเป็นครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารที่มีความสมบูรณ์แบบมากกว่าครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบใดแบบหนึ่ง เพียงอย่างเดียว เนื่องจากในสังคมไทยมีรูปแบบการดำเนินชีวิตครอบครัวที่มีความหลากหลาย ควรที่จะมีการยืดหยุ่นในกฎระเบียบต่าง ๆ ค่อนข้างสูง และการสื่อสารในครอบครัวทั้งสามแบบต่างมีข้อดีและข้อเสีย ต่างกันควรที่จะนำรูปแบบทั้งสามแบบมาผสมผสานใช้ให้เหมาะสม เพราะไม่จำเป็นว่าครอบครัวหนึ่งจะต้องทำตามรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเสมอไป ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบผสม มีจำนวนถึง 9 คน ในขณะที่ในกลุ่มชายแปลงเพศมีเพียง 1 คนเท่านั้นที่มีรูปแบบ

การสื่อสารในครอบครัวแบบผสม โดยระหว่างที่มีการตัดสินใจที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศก็ได้ติดต่อสื่อสารกับคนในครอบครัวและหาเหตุผลมาประกอบการตัดสินใจ จนทำให้เมื่อแปลงเพศและมีความรู้สึกพอใจกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิตของเขา แสดงให้เห็นได้ว่าในการใช้การสื่อสารในครอบครัวแบบผสมนี้จะส่งผลดีต่อสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่มีบุตรชายที่มีพฤติกรรมที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นชายรักร่วมเพศได้ ในด้านที่จะลดระดับของการเป็นชายรักร่วมเพศจากการที่บุตรชายของครอบครัวอาจจะกลายเป็นชายแปลงเพศลดลงให้เหลือเพียงแค่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกซึ่งจะส่งผลดีต่อครอบครัวและต่อบุตรชายของครอบครัวนั้น เพราะเขาจะสามารถดำเนินชีวิตเข้ากับสังคมและคนรอบข้าง ได้เป็นอย่างดี และหากว่าไม่สามารถหยุดยั้งในการที่บุตรชายของครอบครัวจะตัดสินใจแปลงเพศแล้วสมาชิกในครอบครัวก็ยังสามารถให้คำปรึกษาและ พุดคุยพร้อมกับการปรับตัวเข้าหากันจนทำให้บุตรชายของครอบครัวที่ตัดสินใจแปลงเพศมีความรู้สึกที่ดี และประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตของการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในสภาพกายและใจที่พร้อมจะเป็นผู้หญิง

การตัดสินใจแปลงเพศ

การที่ชายรักร่วมเพศผู้หนึ่งจะทำการตัดสินใจแปลงเพศนั้น จะต้องมีปัจจัยหลายอย่างดังที่กล่าวมาแล้วในผลการวิจัยข้างต้น และยังคงต้องประกอบไปด้วยมูลเหตุจูงใจอีกหลายประการดังนี้

1. การทำเพื่อตัวเอง เพื่อปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีสภาพที่ตรงกับจิตใจของตัวเองซึ่งจะสามารถทำได้ง่ายกว่าการที่จะเปลี่ยนจิตใจให้กลับไปตรงกับร่างกายเป็นการสนองกับความต้องการและความพอใจของตนเอง ใช้ตัวเองเป็นหลักโดยไม่คำนึงว่าสังคมจะยอมรับได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อความพอใจและความสุขของตนเองเป็นที่ตั้ง
2. การทำเพื่ออาชีพ เพราะหากมีสภาพร่างกายที่มีความเป็นผู้หญิง พร้อมทุกส่วนจะทำให้การทำงานในอาชีพที่ต้องการความเป็นผู้หญิงเต็มตัว มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีกำลังใจในการทำงาน ไม่เกิดความวิตกกังวล เพราะจะมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

3. การทำเพื่อการมีคู่ครอง โดยที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่า หากตัดสินใจแปลงเพศแล้วจะสามารถทำให้การใช้ชีวิตคู่กับคนที่พวกเขารักจะประสบความสำเร็จในการครองคู่ได้ยาวนาน เช่นเดียวกับหญิงชายทั่วไป

4. การทำเพื่อให้เกิดการยอมรับจากสังคม เพราะกลุ่มตัวอย่างคิดว่าเมื่อได้ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว สังคมจะยอมรับในความเป็นผู้หญิงของพวกเขา ซึ่งสามารถอธิบายตามหลักสังคมวิทยาได้ว่า สังคมเป็นตัวกำหนดบทบาทและปทัสถานของสังคม (Social Norm) โดยสังคมกำหนดให้หญิงมีพฤติกรรมเฉพาะสำหรับหญิงและชายมีพฤติกรรมอย่างชาย เมื่อเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น สังคมจะไม่ยอมรับ ดังนั้น ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงต้องหาทางทำให้สังคมยอมรับในตนเองไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม นั่นคือการปรับตัวเองให้สอดคล้องกับปทัสถานของสังคม ในกรณีนี้จึงจำเป็นต้องมีการแปลงเพศ เพื่อให้สอดคล้องกับการยอมรับได้ของสังคม

5. จากการจูงใจของเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่อยากจะเป็นพวกเดียวกัน อยากจะเป็นเหมือนเพื่อนหรือรุ่นพี่จึงทำให้ตัดสินใจที่จะแปลงเพศ

ในการตัดสินใจแปลงเพศจะต้องคำนึงถึงเหตุผลหลายประการ ซึ่งการคิดหาเหตุผลนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในงานวิจัย บางคนได้อาศัยความร่วมมือจากสมาชิกในครอบครัว โดยการสื่อสารพูดคุยซึ่งจะส่งผลดังนี้

บทบาทการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ

จากผลการศึกษาในส่วนของการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับสมาชิกในครอบครัวในช่วงที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศนั้นสามารถแบ่งช่วงของการสื่อสารกับครอบครัวได้เป็น 2 ช่วงคือ บทบาทการสื่อสารกับครอบครัวก่อนการตัดสินใจแปลงเพศ กับบทบาทการสื่อสารกับครอบครัวหลังจากที่ได้แปลงเพศเพื่อให้ครอบครัวเกิดการยอมรับในตัวพวกเขา

ในส่วนของการสื่อสารกับครอบครัว ช่วงก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะตัดสินใจแปลงเพศนั้น จากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน นั้นมี 7 คน ที่ทำการสื่อสารกับคนในครอบครัวในเรื่องการแปลงเพศในช่วงก่อนที่จะตัดสินใจ ส่วนที่เหลืออีก 8 คน ไม่ได้

สื่อสารกับคนในครอบครัวในช่วงนี้เลย ในกลุ่มตัวอย่าง 7 คน ที่ทำการสื่อสารกับคนในครอบครัวนั้นมี 1 คน ที่เมื่อได้พยายามพูดถึงความต้องการที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ แต่สมาชิกในครอบครัวมีการต่อต้านไม่เห็นด้วย กลุ่มตัวอย่างเลยต้องเลิกล้มความคิดที่จะปรึกษากับสมาชิกในครอบครัววงกลางคันส่วนที่เหลืออีก 6 คน ได้พูดคุยปรึกษา ขอคำแนะนำพร้อมกับชี้แจงเหตุผลในความต้องการที่จะผ่าตัดแปลงเพศโดยการเริ่มพูดคุยจะเริ่มพูดคุยกับคนที่สนิทสนมที่สุดภายในครอบครัวซึ่งมักจะเป็นมารดา น้องสาว หรือพี่สาว กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสื่อสารกับคนในครอบครัวนี้จะมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดและแบบปล่อย จะไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนไหนที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดที่ได้ทำการสื่อสารกับครอบครัวก่อนที่จะตัดสินใจแปลงเพศเลย

ผลที่ได้จากการที่กลุ่มตัวอย่าง ได้ปรึกษาขอคำแนะนำจากสมาชิกในครอบครัวคือสมาชิกในครอบครัวเกิดการยอมรับในการเปลี่ยนแปลง และได้ช่วยกันหาข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ ตลอดจนเป็นกำลังใจให้กลุ่มตัวอย่างได้เดินไปสู่จุดมุ่งหมายที่พวกเขาหวังเอาไว้ว่าจะได้พบกับความสุขจากการตัดสินใจแปลงเพศ

ส่วนกลุ่มตัวอย่าง 8 คน ที่ไม่ได้ทำการสื่อสารกับครอบครัวในช่วงก่อนการตัดสินใจแปลงเพศนั้นทุกคนใช้วิธีปรึกษากับเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วและตัดสินใจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศด้วยตัวเอง ซึ่งในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด ซึ่งส่งผลทำให้พวกเขาไม่กล้าที่จะปรึกษาหารือกับบิดาหรือหัวหน้าครอบครัวเนื่องจากมีความเกรงกลัว ในตัวบิดา และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ตีกรอบเอาไว้ทำให้พวกเขาหันไปปรึกษาเพื่อน ๆ แทน

ในส่วนของบทบาทการสื่อสารกับครอบครัว หลังจากที่ได้แปลงเพศแล้วนั้นกลุ่มตัวอย่างได้ทำการสื่อสารกับสมาชิกของครอบครัว เพื่อให้เกิดการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน มี 7 คน ที่ได้สื่อสารพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวก่อนที่จะตัดสินใจแปลงเพศและได้สื่อสารมา โดยตลอดจนกระทั่งแปลงเพศแล้วก็ยังคงติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดการยอมรับส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือ 8 คน ที่ไม่ได้ทำการติดต่อสื่อสารตั้งแต่แรกนั้นแต่หลังจากที่ได้เข้ารับการตัดแปลงเพศแล้วกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ได้เริ่มทำการสื่อสารพูดคุยกับคนในครอบครัวเพื่อให้เกิดการยอมรับ ดังนั้นจึงมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 12 คน ที่ได้ทำการสื่อสารพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวหลังจากที่ได้ผ่าตัดแปลงเพศแล้วเพื่อ

ให้เกิดการยอมรับ จะมีเพียง 3 คนเท่านั้นที่ยังปิดบังไม่ให้ครอบครัวได้รู้ว่าพวกเขาได้แปลงเพศแล้วซึ่งพวกเขาทั้งสามคนก็รู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าสมาชิกในครอบครัว แต่ก็ไม่สามารถที่จะเปิดเผยว่าแปลงเพศแล้วเนื่องจากความกลัวว่าสมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับและเกิดการต่อต้านหรือตัดขาดความสัมพันธ์กับพวกเขาไปเลย

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสื่อสารกับสมาชิกครอบครัวหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วนั้นก็ เพื่อให้เกิดการยอมรับในตัวพวกเขาในสภาพที่ร่างกายของพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงจากเพศเดิมไปเป็นเพศตรงกันข้าม โดยพวกเขาได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ให้เกิดการยอมรับโดยการพูดคุย หรือการใช้กริยาท่าทาง แสดงให้เห็นว่าพวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุขมากกว่าเดิม สามารถทำงานได้ดีเหมือนเดิมในบางรายอาจจะทำให้การทำงานดีขึ้นกว่าเก่ามาก ซึ่งสามารถทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดการยอมรับเพิ่มมากขึ้นจากเดิมที่มีการยอมรับเฉพาะคนที่สนิทเช่น มารดา พี่สาว น้องสาว จนกระทั่งในบางครอบครัวมีการยอมรับกันทั้งครอบครัวว่ากลุ่มตัวอย่างคนนั้นเป็นบุตรสาวของครอบครัว

จากการที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำการสื่อสารกับสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ระยะ เริ่มที่จะตัดสินใจแปลงเพศ จนถึงเมื่อได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วนั้นจะส่งผลต่อตัวกลุ่มตัวอย่างเองในแง่ของการตัดสินใจที่จะมีผู้ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจที่สำคัญก็คือหลังจากที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ แล้วจะต้องทำการพักฟื้นเพื่อให้แผลที่เกิดจากการผ่าตัดแปลงเพศ หายสนิทจึงจะสามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งในระยะนี้จะต้องการผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดหากกลุ่มตัวอย่างมีการติดต่อกับคนในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอก็จะทำให้มีผู้มาคอยดูแลเอาใจใส่ ทำให้ช่วงพักฟื้นตัวผ่านไปได้ด้วยดี ร่างกายสามารถกลับคืนสู่สภาพปกติได้เร็วขึ้น ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถก้าวต่อไปเพื่อพบกับชีวิตใหม่ที่พวกเขารอคอยมานาน ได้อย่างพร้อมที่สุดเพื่อที่จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคมากมายที่รอพวกเขาอยู่ ซึ่งหากกลุ่มตัวอย่างสามารถปรับตัวได้ดีก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต แต่มีไม่น้อยที่ไม่สามารถปรับตัวได้ก็ต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิต และลงท้ายด้วยการฆ่าตัวตาย เพราะคิดว่าสังคมทำร้ายพวกเขา จนไม่สามารถทนได้ แต่โดยความเป็นจริงแล้ว หากพวกเขา มีความเข้าใจในการดำเนินชีวิตโดยการศึกษาหาข้อมูลอย่างละเอียดมาตั้งแต่นั้น ประกอบกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว ปัญหาต่าง ๆ ก็จะลดลงไปกลายเป็นแรงสนับสนุนให้พร้อมที่จะใช้ชีวิตแบบผู้หญิงคนหนึ่ง

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาวิจัย

1. การค้นหากลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่ม เป็นบุคคลที่คนทั่วไปจะเข้าถึงได้ยากเพราะพวกเขาไม่ต้องการเปิดเผยตัวเองไม่ต้องการให้ใครเข้าไปทำการศึกษาวีชีวีของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาคิดว่าเป็นการขุดคุ้ยปมด้อยของพวกเขา ดังนั้นในการค้นหากลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยจึงทำได้ยากและใช้ระยะเวลายาวนานมากในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยต้องวางแผนเพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลมาโดยได้แบ่งการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีเดินทางเพื่อไปเก็บข้อมูลทั่วประเทศโดยเริ่มที่กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต ขอนแก่น เชียงใหม่ และพัทลุง ในการเดินทางไปเก็บข้อมูลในจังหวัดต่าง ๆ นั้น พบปัญหามากมายเนื่องจากผู้วิจัยไม่ชำนาญในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ ต้องใช้วิธีเดินสอบถามชาวบ้านและสอบถามจากสถานบริการที่คาดว่าจะมีกลุ่มตัวอย่างทำงาน ซึ่งเมื่อพบกลุ่มตัวอย่างแล้วในบางครั้งก็ผิดหวังเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเมื่อทราบว่าจะมีการสัมภาษณ์โดยการพูดคุยไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง ก็เลยไม่ยอมให้สัมภาษณ์ หรือบางคนที่ยอมให้สัมภาษณ์แต่เมื่อเริ่มสัมภาษณ์ไปได้สักกระยะผู้วิจัยจึงได้ทราบว่าจริง ๆ แล้วเขายังไม่ได้แปลงเพศก็มี ในแต่ละจังหวัดที่ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลนั้นจะสามารถสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างได้ไม่เกิน 3 คน เพราะส่วนใหญ่ ผู้ที่แปลงเพศแล้วมักจะเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่ สำหรับที่เมืองพัทลุง ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจาก ชิสเตอร์มิเชล แห่งศูนย์ธารชีวิต ในการเข้าหากกลุ่มตัวอย่างโดย ชิสเตอร์มิเชล แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความช่วยเหลือจากศูนย์ธารชีวิต แต่ในการสัมภาษณ์ก็พบกับอุปสรรคมากมาย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีเวลาให้ผู้วิจัยมากนัก เนื่องจากจะต้องทำงานประจำซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักแสดงคาบาเร่ต์โชว์ และยังต้องรีบไปทำงานพิเศษที่พวกเขาเรียกว่า "จับแขก" จึงทำให้การสัมภาษณ์ทำได้เพียง 2 คน สำหรับการเดินทางไปเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งจะใช้เวลาอยู่ที่เมืองพัทลุง 2-3 วัน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกนั้นการค้นหากลุ่มตัวอย่างยังทำได้ยากเนื่องจากพวกเขาไม่เปิดเผยตัวให้บุคคลทั่วไปรู้ว่าพวกเขาเป็นรักร่วมเพศนอกจากคนที่สนิทและพวกเขาไว้ใจ ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างในการที่จะเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างดังเช่น การเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงสำหรับคนรักร่วมเพศย่านถนนพัฒนาพงษ์เพื่อสร้างความ

คุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวิธีนี้ก็ค่อนข้างจะได้ผล แต่ค่อนข้างจะเป็นอันตรายสำหรับผู้วิจัย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนมักกับคู่ครองของพวกเขา และเมื่อผู้วิจัยเข้าไปพูดคุยทำให้เกิดการเข้าใจผิดคิดว่าผู้วิจัยเข้าไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะชู้สาว ซึ่งต้องใช้เวลาย่างมากในการอธิบายจึงจะเข้าใจและได้รับความร่วมมือ อีกวิธีที่ผู้วิจัยใช้ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้คือ การสอบถามจากเพื่อนหรือคนรู้จักว่ามีใครพอที่จะรู้จักบุคคลที่มีลักษณะที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้ซึ่งเมื่อได้รายชื่อและที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างแล้ว เมื่อผู้วิจัยติดต่อไปเพื่อขอสัมภาษณ์ มักจะได้รับการปฏิเสธในเบื้องต้น เนื่องจากไม่ต้องการเปิดเผยตัวเองผู้วิจัย จะต้องใช้เวลาในการอธิบายที่นานมาก กว่ากลุ่มตัวอย่างจะยินยอมที่จะให้สัมภาษณ์ ซึ่งกว่าที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดได้ต้องใช้ระยะเวลาานพอสมควร

2. ปัญหาระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึก มีดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างเกิดความเบื่อหน่ายในการให้สัมภาษณ์เนื่องจากใช้เวลาในการสัมภาษณ์นานเกินไป

2.2 กลุ่มตัวอย่างไม่ยอมตอบคำถามบางเรื่องที่พวกเขารู้สึกอาย เช่น พฤติกรรมทางเพศ ต้องใช้เวลาอธิบายนานมากกว่าที่กลุ่มตัวอย่างจะยอมตอบ

2.3 กลุ่มตัวอย่างบางคนพยายามที่จะให้สัมภาษณ์โดยให้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความจริงซึ่งผู้วิจัยต้องใช้ความพยายามในการพูดอธิบายจนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจและเปิดเผยข้อมูลที่ เป็นความจริงออกมามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.4 ระหว่างการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบางคนมักจะพูดออกนอกเรื่อง อาทิ เช่น เริ่มซักถามผู้วิจัยในเรื่องส่วนตัวของผู้วิจัย ชักชวนให้ผู้วิจัยร่วมรับประทานอาหาร หรือไปเที่ยวด้วยกันหลังจากสัมภาษณ์เสร็จ ซึ่งผู้วิจัยจะต้องหาทางออกที่ถนอมน้ำใจกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก เพื่อให้พวกเขา รู้สึกสบายใจ ไม่โกรธที่ถูกปฏิเสธ

3. เนื่องจากมีผู้ที่เคยทำวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ น้อยมาก หรือแทบจะไม่มีจึงทำให้ผู้วิจัยพบปัญหาในการหาข้อมูลมาอ้างอิง หรือเป็นแบบอย่างในการวิจัยในครั้งนี้นางานวิจัยครั้งนี้จึงได้อาศัยอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้มีความรู้ในเรื่องนี้ช่วยแนะแนวทางในการรายงาน วิเคราะห์ และสรุป จึงจะสำเร็จลุล่วงไปได้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอไว้นี้เป็นข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลสรุปจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผลการศึกษาวิจัยของนักวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้รับขณะเข้าไปทำการศึกษา เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อบิดามารดา และผู้ปกครองของเด็กชายที่จะได้นำข้อเสนอแนะที่ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงดูบุตรให้ถูกต้อง และจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เด็กและเยาวชนในอันที่จะนำผลการศึกษาดังนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนา เด็กและเยาวชนของประเทศชาติ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการและข้อเสนอแนะดังนี้

1. ระดับนโยบายรัฐบาล

1.1 ต้องให้ความสำคัญในการวางพื้นฐานที่ดีสำหรับเยาวชนตั้งแต่หน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม คือ ครอบครัวไปจนถึงโรงเรียน และชุมชน ให้มีรูปแบบที่เหมาะสมกับคนไทยในยุคปัจจุบัน โดยการนำแนวคิด ทฤษฎีทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ มาปรับปรุงให้เหมาะสมที่จะมาเป็นแนวทางในการวางพื้นฐานสำหรับประชาชนคนไทย โดยจะต้องมีการวางนโยบายให้สามารถดำเนินการได้ทั้งในพื้นที่ เขตเมืองและ เขตชนบท เพราะพื้นที่ทั้งสองเขตจะมีปัญหาที่แตกต่างกัน จะต้องวางนโยบายให้มีความสัมพันธ์และสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างดี

1.2 วางแผนในการให้ความรู้ แบบเป็นขั้นตอนแก่ประชาชนในการดูแลบุตรทั้งทางด้านร่างกายและเน้นหนักทางด้านจิตใจ โดยเริ่มให้ความรู้ตั้งแต่เริ่มต้นในการใช้ชีวิตครอบครัวคือ ตั้งแต่คู่สมรสแต่งงาน การวางแผนในการมีบุตรการเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกวิธี

1.3 กำหนดแนวทางในการแก้ไข เมื่อไม่สามารถที่จะป้องกันการเกิดปัญหาของคนรักร่วมเพศได้ โดยการหาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานตั้งแต่หน่วยงานจากกระทรวงสาธารณสุข ศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และอื่น ๆ เพราะการแก้ไขปัญหากลุ่มคนรักร่วมเพศต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญจากหลายฝ่ายมาร่วมมือกันจึงจะประสบผลสำเร็จ

2. ระดับครอบครัว

สถาบันครอบครัวนับว่ามีความสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอย่างมากในการหาแนวทางป้องกัน แก่ไข พฤติกรรมของคนรักร่วมเพศนั้น จะต้องมีการเตรียมการกันตั้งแต่ครอบครัวเริ่มมีบุตร ไปจนถึงเมื่อบุตรแต่งงานมีครอบครัวและประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิตครอบครัวของพวกเขา บิดา มารดา จึงจะวางใจได้ว่าบุตรของตนไม่มีพฤติกรรมของคนรักร่วมเพศในการวางแนวทางป้องกันแก่ไข จะต้องเริ่มดังนี้

-ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดีของครอบครัว บิดา มารดา และบุตร ควรจะมีความใกล้ชิดผูกพันกันให้พอเหมาะ ไม่ควรที่จะโน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งให้มากจนเกินไป หรือน้อยจนเกินไป

-บิดาและมารดาควรจะแสดงบทบาทที่เหมาะสมของตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร เช่น บิดาควรที่จะเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้นำที่ดี ให้บุตรเห็นคุณค่าของการเป็นผู้ชาย และควรที่จะฝึกฝนให้บุตรชายได้สวมบทบาทที่ผู้ชายควรประพฤติอยู่เสมอ

-บิดาและมารดาจะต้องดูแลเอาใจใส่ให้บุตรชายและบุตรสาวให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสมต่อกันโดยไม่แสดงความก้าวร้าวหรือข่มเหงกันจนทำให้อีกฝ่ายเกิดความกดดันและเป็นปมด้อย

-บิดาและมารดาจะต้องเพิ่มระดับระวังในการเล่นหรือหยอกล้อกับเด็กเล็ก ๆ ให้มีความเหมาะสม หรือการระมัดระวังมิให้เกิดการหยอกล้อเด็กในลักษณะที่จะเป็นการสนองความต้องการทางเพศของผู้ใหญ่

-ในการคบหากับเพื่อนฝูงของบุตรชาย บิดามารดา จะต้องดูแลเอาใจใส่พร้อมกับให้คำแนะนำแก่บุตรในเรื่องการเลือกที่จะคบเพื่อน อย่าให้เพื่อนชักจูงให้ทำในสิ่งที่ไม่สมควร เช่นการชักชวนกันให้รับประทานฮอว์โมนเพศหญิง

-บิดามารดาจะต้องคอยหมั่นสำรวจสรีระของบุตรชายอยู่เสมอว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติหรือผิดปกติ หากพบว่าสิ่งผิดปกติจะต้องค้นหาที่มาของความผิดปกตินั้นให้พบและหาทางแก้ไข โดยการปรึกษากับแพทย์ในทันที

-หากพบว่าบุตรชายมีความผิดปกติทางจิตใจ แนวทางในการที่จะแก้ไขโดยการนำบุตรชายไปปรึกษาจิตแพทย์นั้นจะต้องชี้แจงและทำความเข้าใจกับบุตรชายให้เข้าใจเสียก่อนว่าในการพบแพทย์จะทำให้การดำเนินชีวิตในภายภาคหน้าของเขาพบกับความสุข

มากขึ้น อย่าใช้วิธีบังคับให้ไปพบจิตแพทย์โดยไม่บอกเหตุผลหรือบอกแต่เพียงว่าจะทำให้หายจากการเป็นรักร่วมเพศ เพราะผู้ที่ เป็นรักร่วมเพศก็มีความเชื่อว่าการพบจิตแพทย์เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่สามารถแก้ไขให้พวกเขากลายเป็นผู้ช่วยปกติได้

-ครอบครัวของคนไทยควรที่จะใช้รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบผสม คือนำส่วนดีของการสื่อสารในครอบครัวจากทั้ง 3 แบบ คือ แบบปิด แบบเปิดและแบบปล่อย นำมาผสมผสานกันเพราะในแต่ละแบบมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นการนำข้อดีมาประยุกต์ร่วมกัน จะทำให้เกิดการสื่อสารในครอบครัวที่มีความสมบูรณ์แบบมากที่สุด

3. ระดับบุคคล

สำหรับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศทั้งที่แปลงเพศแล้วและยังไม่ได้แปลงเพศ หรือกลุ่มที่ไม่คิดจะแปลงเพศนั้น จากผลการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อเสนอแนะแบ่งได้ดังนี้

-บุคคลที่เป็นชายรักร่วมเพศที่มีเป้าหมายว่าจะเข้ารับทำการผ่าตัดแปลงเพศนั้น จะต้องทำการศึกษาถึงความเหมาะสม ความพร้อมของตนในการใช้ชีวิตแบบผู้หญิงหลังจากที่แปลงเพศแล้ว โดยจะต้องศึกษาจากการได้พูดคุยกับนายแพทย์ผู้มีความรู้ จิตแพทย์ผู้มีความเข้าใจในเรื่องรักร่วมเพศ ปรึกษาครอบครัว รวมทั้งการปรึกษาผู้ที่มีประสบการณ์จากการแปลงเพศโดยพูดคุยกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตหลังจากแปลงเพศ และผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลดี ผลเสีย เพื่อประกอบการตัดสินใจ และนำแนวทางที่ได้รับคำแนะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตที่จะต้องดำเนินต่อไป

-บุคคลที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ผ่าตัดแปลงเพศ มีทั้งผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิต และผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ดังที่ได้ตั้งความหวังเอาไว้ ในส่วนของผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น ส่วนหนึ่งมาจากขาดความพร้อมในการเตรียมตัวที่จะใช้ชีวิตแบบผู้หญิง และการตั้งความหวังในการใช้ชีวิตหลังแปลงเพศไว้สูงเกินไป ประกอบกับการขาดผู้ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำที่ดี ดังนั้นผู้ที่รู้สึกผิดหวัง สิ้นหวังในชีวิตหลังจากที่ได้ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ควรที่จะได้พูดคุยปรึกษากับคนที่สามารถให้คำปรึกษาได้โดยเริ่มจากการพูดคุยติดต่อกับสมาชิกในครอบครัว การพูดคุยกับผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ หลังจากที่พวกเขาแปลงเพศแล้ว การพูดคุยกับจิตแพทย์ ก็เป็นหนทางที่ดี ที่จะได้นำหลักวิธีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องมาใช้ เพื่อให้สามารถที่จะใช้ชีวิตหลังจากที่ได้แปลงเพศแล้ว ได้อย่างเหมาะสม

-บุคคลที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกหรือเปิดเผยให้คนทั่วไปทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศนั้น เป็นบุคคลที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมของคนทั่วไปและครอบครัวของพวกเขาได้เป็นอย่างดีดีกว่ากลุ่มที่แปลงเพศ ดังนั้นการที่จะประพฤติปฏิบัติตัวให้สังคมและครอบครัวยอมรับตลอดไปนั้น จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เสมอต้น เสมอปลายกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนการสร้างผลงานที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น เพราะในปัจจุบันสังคมไทยยอมรับคนที่มีความสามารถ โดยเฉพาะคนที่มีความสามารถพิเศษจะได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี

-บุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่คนรักร่วมเพศนั้น ควรจะเปิดใจให้กว้างในการยอมรับและพยายามศึกษาชีวิตของคนที่เป็นรักร่วมเพศ เพื่อที่จะได้หาหนทางในการป้องกันมิให้บุตรชายหรือบุตรหญิงของครอบครัวมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศส่วนการใช้ชีวิตหรือทำงานร่วมกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศนั้น จะต้องพยายามคิดว่า เขาเหล่านี้ก็เป็นคนธรรมดาทั่วไปอย่าพยายามแสดงที่ทำรังเกียจ เพราะหากศึกษาถึงคนเหล่านี้ให้ดี จะพบว่าทุกคนจะมีข้อดีและจุดเด่นที่เมื่อได้ร่วมงานด้วยแล้วจะทำให้ผู้ร่วมงานด้วยรู้สึกได้รับประโยชน์และมีความรู้สึกที่ดี ดังที่ผู้วิจัยได้รับจากการได้ร่วมงานครั้งนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถดำเนินการศึกษาภายใต้ขอบเขตอันจำกัดด้วยเงื่อนไขหลายประการที่ทำให้ไม่สามารถเข้าไปศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มได้อย่างละเอียด ดังนั้นหากจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้มีความเข้าใจมากขึ้นแล้วขอเสนอแนะแนวทางเพื่อใช้ในการศึกษารั้งต่อไป ดังนี้คือ

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอย่างเจาะลึก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้นมาจากกลุ่มเป้าหมายเพียงฝ่ายเดียว ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะศึกษามุมมองจากสมาชิกครอบครัว อาทิ บิดา มารดา พี่ น้อง เพื่อที่จะได้รับข้อมูลจากหลาย ๆ ด้านนำมาประกอบ จะทำให้ข้อสรุปของการวิจัยมีความน่าสนใจมากขึ้น

2. เนื่องจากประชากรที่จะทำการศึกษานั้นเป็นบุคคลที่เข้าถึงได้ค่อนข้างยาก ดังนั้นผู้ที่ทำการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะมีผู้ช่วยทำวิจัยเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชากรคือกลุ่มผู้ชายรักร่วมเพศ หรือพวกเขาเป็นไปได้ควรที่จะหาผู้ช่วยในการ

ทำวิจัยที่เป็นเซย์รักร่วมเพศก็จะเป็นการดีในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

3. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งมีบางคนเคยคิดฆ่าตัวตาย จะทำให้งานวิจัยได้รับข้อคิดเห็นและมุมมองที่แตกต่างไปจากงานวิจัยครั้งนี้ อีกด้านหนึ่งเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อบิดามารดาผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นรักร่วมเพศจะได้ทำการศึกษาและหาแนวทางในการป้องกันต่อไป



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย